

Jari Hiitola

NUORIA ETSIMÄSSÄ

Nuorten seurakuntayhteyden palauttaminen

Opinnäytetyö

CENTRIA AMMATTIKORKEAKOULU

Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön koulutusohjelma

Lokakuu 2013

TIIVISTELMÄ OPINNÄYTETYÖSTÄ

Yksikkö	Aika	Tekijä/tekijät
Humanistinen ja kasvatusala, Ylivieskan yksikkö	20.10.2013	Jari Hiitola
Koulutusohjelma		
Kansalaistoiminta ja nuorisotyö		
Työn nimi		
Nuoria etsimässä – Nuorten seurakuntayhteyden palauttaminen		
Työn ohjaaja	Sivumäärä	
KT Reetta Leppälä	42+4	
Työelämäohjaaja		
-		
<p>Tutkimus käsittelee Oulaisten kaupungin lukioikäisten suhdetta seurakuntaan, sekä pyrkii tuomaan nuorten äänen kuuluville seurakunnan työntekijöille. Tavoitteena tutkimuksessani oli selvittää nykyisten toimintamuotojen mielekkyys nuorille ja miten paljon niihin osallistutaan, kuin myös saada vastauksia kysymykseen mitä nuoriso tänä päivänä haluaisi seurakunnan toiminnalta.</p> <p>Tutkimus toteutettiin kyselytutkimuksena keväällä 2013 Oulaisten lukiolaisille. Vastauspapereita sain takaisin 114 kappaletta, joista hyväksyttäviä oli 110. Tutkimuksen kysymykset tehtiin yhteistyössä Oulaisten seurakunnan nuorisotyöntekijöiden kanssa.</p> <p>Oulaisten seurakunnan järjestämään toimintaan oli ottanut osaa suurin osa vastanneista. Pääosin vastaajat olivat tyytyväisiä seurakunnan tarjoamaan nykyiseen toimintaan, mutta uusiakin toiveita toiminnalle saatiin. Kysyntää tuntui riittävän varsinkin matkoille ja tapahtumien järjestämiselle.</p>		
Asiasanat		
kirkko, kyselytutkimus, nuori, nuori aikuinen, nuorisotyö, osallisuus, seurakunta		

ABSTRACT

CENTRIA UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES Humanities and Education, Ylivieska	Date 20.10.2013	Author Jari Hiitola
Degree programme Civic Activity and Youth Work		
Name of thesis Searching for the youth – How to re-establish the youth’s connection to their parish		
Instructor Ed.D Reetta Leppälä	Pages 42+4	
Supervisor -		
<p>This study examined the relationship of high school students with their parish in the city of Oulainen and aimed to make their voice heard by the parish youthworkers. The objective of this study was to find out the attractiveness of current forms of activities among the youth and how often they take part in these activities. In addition, the aim was to find out what kinds of activities the youth would like the parish to organize today.</p> <p>The study was carried out in the spring 2013 in the high school of Oulainen. Altogether 114 inquiry papers were received of which 110 could be approved. The questions of the inquiry were drawn up in collaboration with the youthworkers of Oulainen parish.</p> <p>Most of the high school students participated in the activities arranged by Oulainen parish. Most of the recipients were happy with the current range of activities provided by Oulainen parish, but also some new activities were suggested. In particular there seemed to be demand for organizing trips and different events.</p>		
Key words church, research, youth, young adult, youth work, participation, parish		

TIIVISTELMÄ
ABSTRACT
SISÄLLYS

1 JOHDANTO	1
2 NUORI JA KIRKKO	2
2.1 Mikä ja kuka on nuori?	2
2.2 Uskonto ja sen muutokset Suomessa viime vuosina	4
2.3 Nuori ja uskonnollisuus	6
2.4 Nuori ja nuorisotyö	8
2.5 Nuoret aikuiset	10
3 TUTKIMUSONGELMAT JA TUTKIMUSMENETELMÄT	12
3.1 Oulaisten seurakunnan nuorisotyö 2012	12
3.2 Kyselyn rakenne, laatiminen ja toteutus.....	14
4 TUTKIMUSTULOKSET	19
4.1 Vastaajien taustatiedot	19
4.2 Osallistuminen Oulaisten seurakunnan toimintaan	22
4.3 Mielipiteitä Oulaisten seurakunnan nykyisestä toiminnasta	26
4.4 Tulevaisuuden toiveita.....	29
5 JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA	34
5.1 Vastaajien ikä- ja sukupuolitaustoja	35
5.2 Seurakunnan toiminnassa mukana olo.....	35
5.3 Tyytyväisyys nykyisyyteen	36
5.4 Uudenlaiset toimintamuodot	37
LÄHTEET	40

LIITTEET

1 JOHDANTO

Yleisesti ajatellaan seurakunnan nuorisotyöntekijän niin sanotun asiakaskunnan koostuvan korkeintaan yläasteikäisistä nuorista, niin rippikoulun käyneistä kuin isosiksi jatkaneista. Isosten kohdalla löytyy toki useampivuotisia poikkeuksia, mutta suurelta osin hekin ovat vain vuoden tai kaksi rippikouluikäisiä vanhempia. Nuorisotyöntekijän toimenkuvaan kuuluvat kuitenkin myös vanhemmat nuoret, niin seurakunnan toimintaan jo osallistuvat kuin osallistumattomatkin.

Useilla alueilla seurakunta on saanut vieraannutettua itsensä nuorista, jotka eivät ole toiminnassa mukana joko rippikoululaisena tai isostoiminnan kautta tapahtuvissa aktiviteeteissa. Koululaisilla tässä tutkimuksessa tehdyn kyselyn pohjalta käy kuitenkin ilmi, että vaikka aktiivinen osallistuminen on toistaiseksi ollut melko vähäistä, kyse ei ole niinkään suoranaisestä seurakunnan karsastamisesta, vaan pikemminkin oikeanlaisen toiminta- ja tapahtumamuodon löytymisestä osaksi nuorien elämää.

Mikä voisi olla nuoria kiinnostavaa toimintaa, jota seurakunta voisi järjestää? Ehkä se voisi olla jotain aivan uutta, tai vähän ehostettua vanhaa tuttua. Maailma on muuttunut työntekijöidenkin elinaikana melko paljon, eikä nuorten tekemisen halut ole enää ehkä aivan samoja kuin nuorisotyöntekijällä itsellään saman ikäisenä oli, joten samaistuminen voi olla vaikeaa. Tutkimukseni tarkoituksena on antaa seurakunnan työntekijöille tietoa nuorten toiveista ja mielipiteistä. Ne ovat kuitenkin korvaamattomia toimintaa kehittäessä.

2 NUORI JA KIRKKO

Jokainen meistä on ollut elämänsä aikana nuori ja ollut ainakin jollakin tapaa osallisena kirkon toimintaan. Vähintään koulujumalanpalvelukset ja seurakunnan pitämät aamunavaukset ovat jokaiselle tuttuja asioita, monelle meistä myös rippikoulu. Usein kuitenkin kirkosta ja sen toiminnasta tulee monelle mieleen vanhuksien istumassa kirkon penkissä, kuunnellen saarnaa ja virsiä. Tämä ei kuitenkaan ole koko totuus. Minkälainen siis on kirkon ja nuoren välinen yhteys?

2.1 Mikä ja kuka on nuori?

Siirtymävaihetta lapsuudesta aikuisuuteen kutsutaan nuoruudeksi, joka tarkoittaa ikävuosien 11-25 väliin jäävää aikaa ihmisen elämässä. Se voidaan jakaa kolmeen jaksoon : varhaisnuoruuteen, keskinuoruuteen ja myöhäisnuoruuteen (Nurmiranta & Leppämäki 2009, 77). Lukioikässä oleva nuori elää siirtymävaihetta aikuisuuteen. Kyseisen kehitysvaiheen aikana saatetaan arvioida ja kyseenalaistaa elämäntilanne kokonaan uudelleen, kuin myös tutkia minän suhdetta maailmaan. Loppujen lopuksi pyrkimyksenä on säilyttää oma minäkäsitys. (Aho & Laine 1997, 29.)

Oppimisen sanotaan jatkuvan koko elämän ajan. Kaikkein kiihkeimmillään tämä oppiminen on kuitenkin nuoruuden aikana. Nuoren on tarve ikään kuin oppia elämään uudestaan, oppimalla elämänsä ohjaamista jokaisen oman yksilöllisyytensä kautta, ollen tietoisesti yhä suuremmassa yhteydessä luontoon, muihin ihmisiin ja koko maailmankaikkeuteen (Dunderfelt 2011, 85). Yksilöllisyyden ei ole vielä täysin mahdollista saavuttaa potentiaaliaan, mutta nuoruuden myötä alkaa valmistelu- ja kokeilu-aika. Kehitystehtävinään nuorella on mm. itsensä löytäminen ja hyväksyminen, kuten myös oman arvomaailmansa,

moraalinsa ja maailmankatsomuksensa kehittäminen. Eräänä tärkeänä seikkana mainittakoon myös taloudellisista asioista vastuun ottaminen sekä pyrkiminen vastuulliseen sosiaalisen kanssakäymiseen. (Dunderfelt 2011, 85.)

Seksuaalisen kehityksen ja kognitiivisen ajattelukyvyn ollessa voimakkaita, nuorena tapahtuu eräänlainen kahtiajakautuminen hänen oppiessaan käyttämään loogisia ja abstraktisia ajatuskuvioita. Tällöin yksilö alkaa elää ja toimia käsitteistä käsin. Ideaali voi syntyä myös tietoisuuden kehittymisestä ja laajenemisesta. Tällöin ajatukset ja tavoitteet voivat suuntautua eri asioiden ihanteita kohti. Ihanteiden toteuttamisen halu tulee itselle asetettua vaatimukseksi itsetutkiskelun kautta. Sisäisen ja psyykkisen maailman käydessä kokonaisuudessaan läpi suuren rakenteellisen ja toiminnallisen muutoksen oman minä- ja maailmankuvansa etsinnässä. Vaikka nuori muistuttaisi niin ruumiiltaan kuin mieleltäänkin aikuista, monet nuoret käyttävät aikaansa vielä vuosia vaellellen, etsien itseään ja pohtien, mihin suuntaan he tahtovat lähteä elämäänsä viemään. Tätä aikaa kutsutaan etsikkoajaksi. Monen nuoren kohdalla etsikkoaika on hyvä ja viisas ratkaisu. Monella tapaa nuori voi olla jo kypsä mielestään, olematta sitä vielä kuitenkaan yksilöllisyydestään ja sisäisestä tunnemaailmastaan. Mikäli nuori ei kykene itsestään muodostamaan käsitystä, hän voi kokea rooliensa hajaantuvan. Tämä voi ilmetä nuoren kieltäytymisellä tunnustamasta omaa yksilöllisyyttään. Hän voi myös pysytellä vain yhdessä roolissa tai liikkua yhteensopimattomien roolien välillä. On myös mahdollista, ettei nuori näe hänen ajallista jatkuvuutta menneisyyden, nykyisyyden ja tulevaisuuden välillä. (Nurmiranta & Leppämäki 2009, 77.)

Ikävuosia 0-16/22 sanotaan ihmisen kehityksen perusvaiheiksi (Dunderfelt 2011, 95). Monet vanhat kehityspsykologian kirjat käytännössä päättyvät näihin ikävuosiin. Asia tulkitaan siten, ettei ihmisen elämässä tapahdu enää mitään ratkaisevaa tämän jälkeen. Aikuisuus ei kuitenkaan toimi vain lapsuuden ja

nuoruuden jatkeena, vaan on oma vaiheensa, jossa ihmiselle on mahdollista syntyä uusia piirteitä ja kykyjä, joita ei aikaisempien vaiheiden aikana ole voinut syntyä.

Myös muut ihmiset tuovat vaikutuksensa nuoren elämään lähes yhtä paljon kuin nuori itse. Yhtenä suurimpana vaikuttajana nuoren hyvinvointiin, on hänen suhteensa omiin vanhempiinsa. Nuori saattaa vaikuttaa siltä, ettei hän kaipaa vanhempiaan lainkaan. Siitä huolimatta hän tarvitsee vanhemmiltaan monia asioita, kuten neuvoja, ohjausta ja tukea. Vanhempien lisäksi myös ystävyys- ja kaverisuhteet ovat erittäin tärkeitä nuoruusiässä. Psykkisen ja sosiaalisen kehityksen kannalta oleellista on, että ystävyys-suhteista tulee pysyviä ja tiiviitä. Ystävältä voi hakea seuran lisäksi myös läheisyyttä. Mieluimmin aikaa vietetään sellaisten saman ikäisten nuorten kanssa, joiden maailmankuva on arvoiltaan ja asenteiltaan samansuuntainen kuin itsellä. (Nurmiranta & Leppämäki 2009, 87.)

2.2 Uskonto ja sen muutokset Suomessa viime vuosina

2000-luvun nuoriso elää sirpaleisuuden, mutta myös yhteisöllisyyden leimaamissa mediaverkoissa ja yhteiskunnassa. Tämä on johtanut yhteiskunnan kehityksen myötä yksilöiden kulttuuriin. Nuorten elämää leimaa valinnan vapaus, mutta samalla myös valinnan vaatimus, tavallaan pakottaen itsensä toteuttamiseen ja oman yksilöllisyyden kehittämiseen. Tämä mahdollistaa nuoren kehittämään itselleen kokonaan toisenlaisen identiteetin Internetin keskustelupalstoille ja blogeihin.

Suomalaisten evankelis-luterilaisten kirkosta eroaminen on räjähdysmäisesti lisääntynyt vuosituhannen vaihteen jälkeen, mutta varsinkin viimeisimpinä vuosina (Miten meillä menee 2012, 7). Suurimpana vaikuttajana tähän kasvuun ovat olleet eräät mediassa tapahtuneet tapaukset. Tärkeimmät syyt kirkosta

eroamisille ovat näistä "eroamispiikeistä" huolimatta olleet yleensä uskon puute kirkon opetukseen, kirkollisveron maksun haluttomuus sekä kirkon merkityksen katoaminen henkilökohtaisella tasolla (Salomäki 2010, 26). Vaikuttaneita asioita ovat myös muuttoliike, väestön ikääntyminen ja kuntarakenteiden muutokset (Miten meillä menee 2012, 6). Kirkkoon kuulumisen tärkeimmät motiivit ovat olleet kirkolliset toimitukset (Salomäki 2010, 26).

Suomi kuuluu julkisen uskonnollisen osallistumisen osalta vähiten aktiivisiin maihin kansainvälisessä vertailussa. Seitsemän prosenttia kaikista suomalaisista ilmoitti osallistuvansa vähintään kuukausittain uskonnollisiin tilaisuuksiin. Sen sijaan yksityinen uskonnonharjoitus on aktiivisempaa Suomessa kuin julkisesta osallistumisesta voisi päätellä. Gallup Ecclesiastica 2011 –kyselyn mukaan suomalaisista yli puolet rukoilivat vähintään kerran vuodessa, runsaan viidennen rukoillessa päivittäin. Kyselyn mukaan suurimmalle osalle kosketuspinta kirkkoon suomalaisille syntyy kirkollisten toimitusten kautta. (Haastettu kirkko 2012, 35-37.)

Tutkimusten mukaan suomalaisten nuorten arvomaailma on suuresti muuttunut 30 vuoden aikana. Kadonneet ovat selkeät poliittiset tai uskonnolliset ideologiat ja tilalle ovat tulleet monet liikkeet ja ryhmät, joita ihmiset kannattavat. Nuorella on runsaasti vaihtoehtoja, joista valita nykyisen tiedonvälityksen ja erilaisten alakulttuurien maailmassa. Uudenlaista asennoitumista ja sopeutumista muutokseen vaaditaan selviytymiseksi, ehkä jopa vastakkaisten arvojen hyväksymistäkin. Joissakin asioissa voidaan pitäytyä täysin perinteisissä arvoissa, joissakin asioissa voidaan olla hyvinkin vapaamielisiä. (Nurmiranta & Leppämäki 2009, 80.)

Verkkoteknologiasta ja niihin liittyvistä yhteisöllisistä verkostoitumisista on muotoutunut keskeinen osa ihmisten elämää. Jo yli 2 miljoonaa suomalaista käyttää tällä hetkellä Facebookia. Internetiä säännöllisesti käyttää suomalaisista

15-74-vuotiaista kolme neljäsosaa. Nuoremmista ikäluokista tietokonetta, internetiä ja matkapuhelinta käyttää lähes jokainen. (Nuoret seurakuntalaisina 2012, 54.) Kuilu kirkon toimintaympäristön ja nuorten arkisen viestintäympäristön välillä ei saisi kasvaa liian suureksi. Kirkon on oltava sosiaalisessa mediassa eli somessa – siellä missä nuoretkin ovat.

On kuitenkin eräs kysymys, joka vaivaa mieliämme : miten siirtyä nuoruudesta aikuisuuteen niin, ettei yhteysside seurakuntaan katkea? Tämä on suuri kysymys, jota paraikaa paljon pohditaan kirkossamme. Yksi ratkaisu tähän lienee jumalanpalveluskasvatukseen keskittyminen entistäkin määrätietoisemmin. Monet nuorisotyön toimintamuodot retkineen, leireineen ja matkoineen ovat vahvasti ikä- ja elämäntilannesidonnaisia. Osallistuminen niihin myöhemmässä iässä ja esimerkiksi nuoren jo perustettua perheen on toisinaan hankalaa. Jumalanpalvelus, kuten myös siinä tapahtuva Jumalan kanssa yhteen kokoontuminen, ovat aina osa paikallisen seurakunnan toimintaa riippumatta sijainnista, nuorisotyön monipuolisuudesta tai voimavaroista ylipäätänsä. (Koskelainen 2005, 76.)

2.3 Nuori ja uskonnollisuus

Kristillinen kasvatusta pohjautuu kristilliseen ihmiskäsitykseen. Se on kasvamaan saattamista kristinuskon tukemana. Siihen sisältyy ihmisen suhde Jumalaan, ihmisen vastuunalaisuus elämästään ja teoistaan itselleen, toisilleen ja Jumalalle. Kristilliseen kasvatukseen kuuluu tietoisuus Jumalan ihmiseen kohdistamasta rakkaudesta, josta nousevasta vastarakkaudesta seuraa pyrkimys vastuullisuuteen. Kristitty on Jumalan työtoveri maailmassa, minkä perusteella pyrkimyksenä on oikeudenmukaisuuden ja rauhan toteuttaminen maailmassa. Kristilliseen kasvatukseen kuuluu myös tietty käsitys oikean ja väärän perusteista, jotka ovat johdettavissa Jumalan ilmoituksesta. (Räsänen 2008, 287-288.)

Tutkimusten mukaan tytöt ovat uskonnollisempia kuin pojat, eroja on havaittu jo 3-4 vuotiaissa. Poikien seuratessa enemmän äidin näyttämää esimerkkiä uskonnon asioissa, tytöt olivat itsenäisempiä omassaan. Alakouluiässä pojat keskittyvät Jumalan suuruuteen, tyttöjen keskittyessä Jumalan tarjoamaan turvallisuuteen ja anteeksiantoon. Ennen rippikoulua pojat epäilivät tyttöjä enemmän Jumalan olemassa oloa, myös kieltäen olemassa olon kokonaan. Kristillisen kasvatuksen tärkein ja eniten nuoria tavoittava tapahtuma on rippikoulu. Sukupuolieroja ei synny osallistumisaktiivisuudessa, mutta osallistumisissa tytöt ja pojat poikkeavat keskenään. Tyttöjen odotukset ovat enemmän sosiaalisella puolella, toivoen rippikoulusta saavansa miellyttävää seuraa ja uusia ystäviä, kun taas pojat tulevat rippikouluun enimmäkseen perheen ja sosiaalisen ympäristönsä painostamana. Tyttöillä on myös enemmän uskonnollisia odotuksia, odottaen rippikoulun tarjoavan vastauksia nuorten ongelmiin ja kysymyksiin uskon asioista, joita pojat eivät rippikoululta odota. (Räsänen 2008, 293-294.)

Vaikka on vaikeaa tietää miten paljon varhaiset sukupuolierot ottavat vaikutteita jumalakuvaan, on uskonnollisessa osallistumisessa havaittu eroja sukupuolten välillä. Uskonnollisista eroista ja niiden selittämisestä nousee kaksi päälinjaa esiin : biologinen erilaisuus, ja sosialisatio ja sosiaalinen oppiminen. Biologisia eroja on perusteltu sillä, että uskonto täyttäisi eri tehtäviä miesten ja naisten elämässä fysiologisista ja psykologisista syistä. Freudilainen psykoanalyttinen käsitys on yksi tunnetuimmista selitystavoista. Sen mukaan Jumala on projisoitu isähahmo, jonka pohjalta lapsi kiintyy enemmän vastakkaisen sukupuolen edustajaan. Toisten tutkimusten pohjalta jumalakuvaan liittyvät piirteet tulisivat lapselle läheisemmän vanhemman kautta. Persoonallisuuden piirteisiin liittyvät erot kuuluvat myös biologisten selitysten joukkoon. Perheen sisällä kuitenkin päävastuu uskontokasvatuksesta tuntuu usein olevan äideillä. Heiltä me kuitenkin usein esimerkiksi opimme iltarukouksen. (Räsänen 2008, 295-297.)

2.4 Nuori ja nuorisotyö

Kirkkomme nuorisotyö on moni-ilmeistä ja korkeatasoista. Eri toimintamuotojen määrä ja monet onnistuneet projektit kertovat nuorisotyöstä, joka on ammattimaisesti suunniteltua ja toteutettua. (Koskelainen 2005, 73.) Nuorisotyön kohdalla isokoulutus muodostuu usein seurakunnissa yhdeksi tärkeimmistä osa-alueista. Suurin innoittaja isokoulutukseen on tietenkin rippikoulu, joka kokoaa edellisten vuosien rippikoululaisista huomattavan suuren osan isokoulutukseen. Isoseksi vuonna 2011 päättyneen isokoulutuksen aloittaneista pääsi 81 prosenttia ja 92 prosenttia suoritti koulutuksensa loppuun. Isosiksi halukkaita on seurakunnissa usein enemmän kuin seurakunnilla on mahdollisuutta saada käytettyä. Pulaa isosista koettiin vain kahdeksassa prosentissa seurakunnista. Isosten toimintaan kuuluu osallistuminen varhaisnuorisotyöhön ja rippikoulutyöhön, usein leirien muodossa. (Haastettu kirkko 2012, 154-156.) Isostoiminta on usein seurakunnan nuorisotyön ydin, osassa seurakunnissa jopa ainut nuorisotyön muoto. Isostoiminnalla on seurakunnan kannalta tärkeä asema: se elävöittää seurakuntaa ja on mahdollisesti apuna myös erilaisten tapahtumien järjestämisessä, tarjoten järjestäjille luontevasti apuvoimia. Isosten osaaminen ei ole jäänyt aina pelkäksi nuorisotyön iloksi, vaan muukin leiritoiminta on seurakunnissa saanut osansa. Yhä useammin isokset ovat mukana lasten- ja varhaisnuorten leireillä, kuin myös diakonia- ja perhetyön leireillä ohjaavissa asemissa. (Porkka 2005, 86-87.)

Seurakunnan kasvatustoiminnassa painottuu nuorten ohjaaminen kristilliseen uskoon sitoutuneiksi aikuisiksi. Kyseiseen tavoitteeseen pääsemiseksi seurakunnat ja kirkot ovat luoneet monenlaisia tapoja ja käytäntöjä. Jokainen aika tuo omat uudet menetelmänsä, ja välillä vanhoja toimintatapoja hylätään. Joskus kuitenkin historian lehdille jää jotain

sellaista, mille olisi tilausta myös tämän päivän maailmassa. Yksi näistä unhoon jääneistä on vanha kunnon nuortenilta. (Paananen 2005, 117.)

Nuortenillat ja niiden tarpeellisuus nuorisotyön kannalta tiivistyy käsitykseen kirkosta, seurakunnasta ja seurakuntayhteydestä. Hieman Lutherin ajatusta kirkosta ja yhteisöstä kärjistäen seurakunnan ollessa tunnistettavissa siitä, että se kokoontuu yhteen. Juurikin tämä yhteen kokoontuminen on se asia, joka tekee seurakunnan. Seurakuntayhteyden tuntemiseen tarvitaan aitoa kohtaamista ja vuorovaikutusta muiden ihmisten kanssa. Nuorille tämä yhteys on luontevinta toisen nuoren ihmisen kanssa, toteutuen parhaiten ikätovereidensa seurassa. Nuortenillat tarjoavat työtavan, jossa nuoren on mahdollisuus selvittää omia ajatuksiaan ja hiljentyä yhdessä muiden nuorten ikätovereiden kanssa. Isokoulutus toki osaltaan tukee nuoren hartauselämää, mutta monissa seurakunnissa isokoulutus on vain vuoden tai kahden mittainen. Nuortenillat sen sijaan ovat avoimet kaikenikäisille nuorille, eivätkä kaikki ole aina kiinnostuneita osallistumaan isokoulutukseen. Varsinkin heille nuortenilta tarjoaa vaihtoehdon. (Paananen 2005, 110-113.)

Seurakunnan nuorisotyö tekee myös arvokasta työtään kouluissa, usein päivänavauksien muodossa. Näiden merkitys ja painoarvo vaihtelee paljon eri kouluissa, johtuen siitä että seurakunnan tarjoamat päivänavaukset ovat yleensä kirkollisesta näkökulmasta, toisin kuin muut koulun päivänavaukset. Koulujen kanssa yhteistyömahdollisuuksia tarjoavat myös koulujumalanpalvelukset ja yhteiset tapahtumat ja teemapäivät. Yhteistyö toimii molempiin suuntiin, joten onkin hyvä idea tiedustella koululta miten se voisi olla osallisena seurakunnan toimintaan. (Luodeslampi & Karjalainen 2005, 119-124.)

2.5 Nuoret aikuiset

Kirkon näkökulmasta nuori aikuinen on henkilö, jota seurakuntien nuorisotyö ei enää tavoita. Nuoren aikuisuuden voi määritellä myös tietynlaisena elämänasenteena tai maailmankuvana. Nuorelle aikuiselle tyypillisinä piirteinä pidetään asettumattomuutta, itsenäistymisen ja oman identiteetin muodostumisen vaihetta ja toisaalta "elämän ruuhkavuosia". Myös pienten lasten vanhemmat pitävät itseään nuorina aikuisina vakiintuneesta elämäntilanteesta huolimatta. (Kirkkopalvelut 2009.)

Nuorista aikuisista puhuttaessa kirkko tarkoittaa yleensä 18-29-vuotiaita. Nuorten aikuisten toiminnan tavoitteena kirkolla on vahvistaa kokemusta kirkon kuulumisesta merkityksellisenä ja läheisesti liittyvänä yhteisönä heidän elämässään, kuin myös heidän vaikutusmahdollisuuksiensa kehittämistä kirkon toiminnassa ja hallinnossa. Nuorten aikuisten jäsenyyden vahvistamisessa on päädytty seurakunnissa erilaisiin ratkaisuihin keskittyen heidän huomioimiseensa perustyössä, kuten lapsi ja perhetyössä, kirkollisissa toimituksissa, musiikkitoiminnassa ja jumalanpalveluselämässä. Jotta kirkko näkyisi myös sellaiste nuorten aikuisten elämässä jotka eivät osallistu seurakuntien toimintaan, seurakunnat ovat päätyneet kehittämään viestintäänsä ja verkkotyötään. (Haastettu kirkko 2012, 163-165.)

Kirkolla ja seurakunnalla on ohut suhde nuoreen aikuiseen. Uskonnon merkitys arkipäivässä on vähäinen ja se koetaan usein yksityisasiaksi. Jokaisesta neljästä kirkosta eronneesta kolme ovat nuoria aikuisia. Vaikka suhde kirkolla nuoreen aikuiseen onkin ohut, on hän silti hengellisesti tiedostava ihminen. Monet nuoret aikuiset haluavat mielummin korostaa yksilön omaa pohdintaa uskonnollisiin järjestelmiin sitoutumisen sijaan. Koska kirkon tarjoamat toimintamuodot, ilmaisu ja sen käyttämä kieli ei ole nuoren aikuisen elämää lähellä, on kirkon jäsenyydestä tuleva lisäarvo nuorelle aikuiselle vähäinen. Tällöin helposti jokin median tuoma

negatiivinen mielikuva voi johtaa kirkosta eroamiseen. Kristillistä perinnettä, arvopohjaa ja kulttuuria arvostetaan kuitenkin yhä, asenteiden ollessa kirkkoa kohtaan pääasiassa myönteisiä. (Kirkkopalvelut 2009.)

3 TUTKIMUSONGELMAT JA TUTKIMUSMENETELMÄT

Tässä luvussa tuon esille tutkimusongelmat ja kerron menetelmistä niiden ratkaisemiseksi. Tutkimus on tehty Oulaisten seurakunnan nuorisotyönohjaajien apuvälineeksi heidän oman toimintansa tarkastelemiseksi ja kehittämiseksi.

Tutkimusongelmat ovat seuraavat:

- Ovatko nuoret tyytyväisiä Oulaisten seurakunnan nykyiseen toimintaan?
- Miten seurakunnan toimintaa voisi parantaa?
- Minkälainen toiminta tavoittaisi enemmän nuoria tänä päivänä?

Toteutin tutkimukseni Oulaisten lukiossa loppukeväällä 2013. Lukiolaisista abiturientit olivat jo ehtineet poistua koulun tiloista, joten kysymykseen vastasivat jäljelle jääneet lukion 1. ja 2. luokkalaiset, joita oli yhteensä 91 henkeä. Näiden lisäksi kyselyyn vastasi myös Oulaisten seurakunnan isosviikonlopun osanottajat, eli 19 kappaletta vuonna 1997 syntyneitä nuoria. Tutkimusjoukkoni on suhteellisen suuri, joten tutkimus edustaa kvantitatiivista, eli määrällistä, tutkimusta. Tyypillinen aineistonkeruumenetelmä tällaiselle tutkimukselle on kysely, johon päädyin tutkittavien määrän johdannaisten.

3.1 Oulaisten seurakunnan nuorisotyö 2012

Oulaisten seurakunnan koko on väkimäärältään n. 7 300 henkilöä. Näistä n. 600 koostuu nuorista (13-18 vuotiaat), eli n. 100 per ikäluokka. Seurakunnan nuorisotyön puolella työtä tekevät nuorisotyöntekijän apuna lisäksi myös varhaisnuorisotyöntekijä, kuin myös nuorisopastorikin. Seurakunta tekee yhteistyötä kaupungin nuorisotyön kanssa, jossa on yksi kokoaikainen työntekijä.

Yhteisiä toimintoja kaupungin nuorisotyön kanssa ovat mm. 7-luokkalaisten ryhmäytymispäivät, syysloman toimintapäivät, varhaisnuorten leirit ja myös yhteisiä reissuja järjestetään, kuten vähintään yksi matka johonkin huvipuistoon. (Nuorisotyön toimintakertomus 2012.)

Tehtäväalueena nuorisotyössä on yli 14-vuotiaille järjestettävän toiminnan suunnittelu, organisointi ja toteutus Oulaisten seurakunnassa. Tavoitteena on pitää uskoa osana nuorten elämää ja nuorten kasvattaminen arkipäivän kristillisyyteen. Tavoitteena on näiden lisäksi myös yhteistyö niin kunnan kuin koulujenkin kanssa. Oulaisissa säännöllistä toimintaa oli lukiolla ja yläkoululla lähes joka viikko tapahtuva koulupäivystys, jossa kohdattiin opettajia ja oppilaita. Myös nuortenillat Gospel-Kafe -nimityksen alla toimi perjantai-iltaisina, kaikenkaikkiaan 18 kertaa vuoden aikana. (Nuorisotyön toimintakertomus 2012.)

Vuonna 2012 isoskoulutukseen osallistui 29 vanhaa ja 33 uutta henkilöä. Itse koulutusta pidettiin Honkamajalla kahdesti syksyllä ja kahdesti keväällä. Isoiset ovat osallistuneet myös yhteisvastuun lipaskeräykseen osana toimintaansa. Matkoja musiikkitapahtumiin seurakunta järjesti kaksi, toisen Maata Näkyvissä – festareille Turkuun, toisen Jokigospeliin Kalajoelle, jonne molempiin osanottajia oli yli 30. Iltamessuja järjestettiin toimintavuoden aikana kokonaisuudessaan neljästi, joissa on ollut myös mukana nuorista ja nuorista aikuisista koostuva ILME-bändi. (Nuorisotyön toimintakertomus 2012.)

Nuorisotyö oli mukana myös vuoden aikana tapahtuneista tapahtumista johtuen mukana kriisikokouksissa, kuin myös keväällä kolmesti tapahtuneessa vanhempien kokoontumisessa kaupungin nuorisotilassa. Seurakunta on ollut mukana myös 7-luokkalaisten ryhmäytyksessä Ahonperällä. Myös muita yksittäisiä tapahtumia kertyi vuoden mittaan, kuten kaupungin nuorisotoimen kanssa yhdessä järjestetty tapahtuma jäähallin ulkojäällä ystävänpäivänä, jalkapallo ottelu seurakunnan ja yrittäjien välillä joka keräsi varoja seurakunnan

järjestämälle Petroskoin matkalle, toimintapäivä syysloman aikoihin, kuin myös pikkujoulu nuorille Honkamajalla. Oulaisten seurakunnan nuorisotyönohjaaja kuuluu myös ammatilliseen työryhmään ja toimii siinä puheenjohtajana. (Nuorisotyön toimintakertomus 2012.)

3.2 Kyselyn rakenne, laatiminen ja toteutus

Kyselyn laatimisen prosessi lähti liikkelle aluksi omista käsistä ja ajatuksista, jota sitten yhdessä Oulaisten seurakunnan nuorisotyönohjaajien kanssa pohdimme vielä lisää ja muokkasimme tarpeiden ja toiveiden mukaisesti. Kyselyn (LIITE 1) valmistumisen jälkeen otin yhteyttä lukion rehtori Voitto Sorvojaan, joka avuliaan ystävällisesti suostui tekemään kanssamme yhteistyötä huolehtien kyselyt opettajien läpikäytäväksi. Vastaukset tulivat minulle postin kautta toukokuun aikana.

Pitkällisten pohdintojen ja päähkäilyjen jälkeen päädyin teettämään kyselyn paperisessa muodossa. Suurimpana syynä tähän ratkaisuun oli itse kyselyn toteutus, joka olisi elektronisesti vaatinut valvomisineen paljon haastavamman organisoinnin, jotta lopputuloksessa päästäisiin määrällisesti järkevään lukuun. Samankaltaista ennakointia käytimme myös kohderyhmässä, joka rajattiin lukiolaisiin, joilta oletimme tulevan harkitumpia vastauksia kuin esimerkiksi peruskoululaisilta. Myös kyselyn perustuminen monivalintakysymyksille, jolloin nuoret jaksavat paremmin vastata kyselyihin, lisäsi kyselyn luotettavuutta.

Kyselyn rakenteen osalta aivan ensimmäisenä, varsinaisten kysymysten ulkopuolella, koettiin tarvetta aloittaa muutamalla yleisluontoisella kysymyksellä. Ensimmäisenä taustatietojen kysymyksenä kysyttiin vastaajan syntymävuotta, koska haluttiin vastauksia analysoidessamme saada jakaa ryhmät eri ikäluokittain, jotta saataisiin tarkemmin tietoon ikäryhmien asenteista eri kysymyksiin. Toisena

taustakysymyksenä kysyttiin vastaajan sukupuolta, koska oli tarve ikäryhmien tavoin saada tietoon myös miten paljon sukupuolisia eroja löytyy toimintamuotoihin osallistumisessa. Kolmantena taustakysymyksenä kysyttiin vastaajan osallistumista isostoimintaan, jolla haluttiin saada eriteltyä isoset muista, näin ollen saaden mielikuvaa siitä miten paljon jo jonkinlaisessa toiminnassa mukana olevien mielipiteet eroavat vastaajista, jotka eivät ole mukana toiminnassa.

Ensimmäisenä varsinaisena kysymyksenä kysyttiin vastaajien osallistumista Oulaisten seurakunnan toimintaan, samalla tiedustellen joko osallistumisen tiheyttä tai osallistumattomuuden syytä. Tällä pääosin haluttiin saada eroteltua myöhempien mielipiteiden vastauksia seurakunnan toimintaan jo osallistuvien ja osallistumattomien kohdalla myöhemmissä kysymyksissä.

Toinen kohta kyselyssä käsittelee ensimmäisen kysymyksen 'kyllä' -alkuista vastausta, kysyen tarkemmin minkälaiseen toimintaan vastaaja on osallistunut tarjoamalla yhdessä nuorisotyönohjaajien kanssa mietittyjä vaihtoehtoja. Vaihtoehtoina olivat musiikkitapahtuma, kerhojen pitäminen, kerhoihin osallistuminen, hartaushetki, jumalanpalvelus, retki/matka jonnekin, nuortenilta, iltamessu ja leiri. Viimeisenä vaihtoehtona oli vapaan sanan osio, mikäli toimintaa ei löydy kyselyn listasta. Kysymyksen tarkoitus oli selvittää, minkälaiseen toimintaan nuoret ovat päätyneet osallistumaan eniten.

Kolmas kysymys on toisen kysymyksen vastakohta, eli käsittelee ensimmäisen kysymyksen 'ei' -alkuista vastausta, kysyen tarkemmin syitä siihen, miksi vastaaja ei ole osallistunut toimintaan mukaan. Annettuina vaihtoehtoina on kiinnostavan toiminnan järjestämisen puute, ajanpuute, kavereiden osallistumattomuus toimintaan, se ettei mielestään itse ole uskovainen, liian pitkät välimatkat toimintoihin ja oman vakaumuksen erilaisuus. Lisäksi viimeisenä vaihtoehtona oli

myös vapaan sanan osio. Kysymyksellä haluttiin saada esiin syitä sille, miksi vastaajat jättävät tai ovat jättäneet osallistumatta seurakunnan toimintaan.

Neljäs kysymys kysyy miten hyvin Oulaisten seurakunnan toiminta vastaa vastaajan tarpeita. Vaihtoehtoina kysymyksessä toimivat vaihtoehdot vähän, melko vähän, melko hyvin ja hyvin. Tällä kysymyksellä haluttiin kartoittaa yleistä tyytyväisyyttä seurakunnan nykyiseen toimintaan ja sen tavoitavuuteen vastaajien keskuudessa.

Aiemmin kysyttiin vastaajien osallistumisesta seurakunnan toimintaan, joten kysymys heidän halukkuudesta osallistua toimintaan mikäli se vastaisi enemmän heidän toiveitaan tuntuu vain luonnolliselta viidenneksi kysymykseksi. Neljä eri vastausta käsittelevät jo nyt samantien osallistumista ja osallistumista mikäli toiveisiin vastattaisiin enemmän, kuten myös negatiivisempia haluamattomuutta osallistua vaikka toiveisiin vastattaisiin ja kiinnostumattomuutta osallistua seurakunnan toimintaan ylipäättänsä. Kysymyksellä haetaan vertauspohjaa aiempiin kysymyksiin ja niiden vastauksiin, kuin myös mahdollista muutosten aiheuttamaa vaikutusta vastaajien kohdalla.

Nykyiselläänkin Oulaisten seurakunnalla on monenlaista toimintaa tarjolla. Kuudes kysymys kartoittaa, minkälainen toiminta vastaajia kiinnostaa nykyisellään eniten. Vaihtoehtoina musiikkitapahtuma, kerhojen pitäminen, kerhoihin osallistuminen, hartaushetki, jumalanpalvelus, retki/matka jonnekin, nuortenillat, iltamessut ja leirit eri teemoilla. Tällä kysymyksellä haluttiin kartoittaa, mikä nykyisistä toimintamuodoista on vastaajien keskuudessa suosituimpia ja mikä taas ei, jolloin saadaan melko hyvä kuva toimintamuotojen kannattavuudesta yleisesti ottaen. Seitsemäs kysymys käsittelee vastaajien toiveita edellisen kysymyksen toimintamuotojen määristä ja sitä, mitä vastaaja toivoisi näistä tapahtuvan useammin.

Kahdeksas kysymys käsittelee koko tutkimuksen olennaisinta aihetta, eli minkälaista toimintaa seurakunta voisi järjestää, joka saisi vastaajankin siihen osallistumaan. Kyse siis on käytännössä uusista toimintamuodoista, joita yritettiin saada kyselyn avulla vastaajilta. Vaikka kysymys pääosin nojasi vapaaseen sanaan, muutama vaihtoehtokin annettiin virikkeeksi. Näitä olivat yhden päivän retket, useamman kuin yhden päivän retket, yhteiset liikuntatapahtumat ja nuorille aikuisille suunnattuja liikunta- ja sekä harrastekerhoja. Viimeinen osio jätettiin siis vapaalle sanalle. Pää tarkoitus kysymyksellä oli siis saada vastaajilta mahdollisesti uusia ideoita toiminnan kehittämiseksi ja jo olemassa olevien toimintamuotojen tueksi.

Monella vastaajalla on jo harrastuksia, joillakin useita, ja silloin osa viikon illoista kuluu jo näiden parissa. Yhdeksänneksi kysymykseksi koettiin oleelliseksi seurakunnan toiminnan kehittämisen kannalta myös tiedustella milloin vastaajaa kiinnostavaa toimintaa voisi järjestää. Vastausvaihtoehdot koostuivat viikonpäivistä maanantaista sunnuntaihin, viikonlopun toimiessa viimeisenä, yleisluontoisempina vaihtoehtona launtauille ja sunnuntaille. Vastauksia saadaan hyödynnettyä oleellisesti suunnittelussa tulevaa seurakunnan toimintaa silmällä pitäen.

Viimeisenä varsinaisena kysymyksenä esitettiin kysymys vastaajan halukkuutta tekemään vapaaehtoistyötä seurakunnassa, kuten avustajaa jumalanpalveluksessa ja ehtoollisen jakamisessa, vanhusten ja ala-asteen läksykerhojen apuna olemisessa, kuten myös nuorteniltojen toteutukseen osallistumisessa. Kysymys tarjosi yksinkertaisen 'kyllä/en' -vaihtoehdon. Kysymyksen taustalla oli kartoittaa hieman vastaajien halukkuutta myös vapaaehtoistyöhön, joka ei suoranaisesti liity nuoriin eikä ole aina nuorisotyön järjestämää toimintaa, mutta samalla silti toimintaa, joissa nuorista olisi varmasti suurta apua.

Viimeisenä kohtana koko kyselyssä on vapaan sanan osio, jossa vastaajalta kysytään kysymystä tehdessä mieleen tulleita ajatuksia tai ehdotuksia, joihin kyselylomakkeen kysymykset tai vastaukset eivät anna mahdollisuutta käydä kiinni. Tämä osio lisättiin kyselyyn tavallaan kuin jatkona kysymykselle kahdeksan, mikäli kysymyksen asettelu tai joku muu aspekti saa vastaajan mieleen tulemaan jonkin mainittavan asian vasta kyselyn loppupuolella.

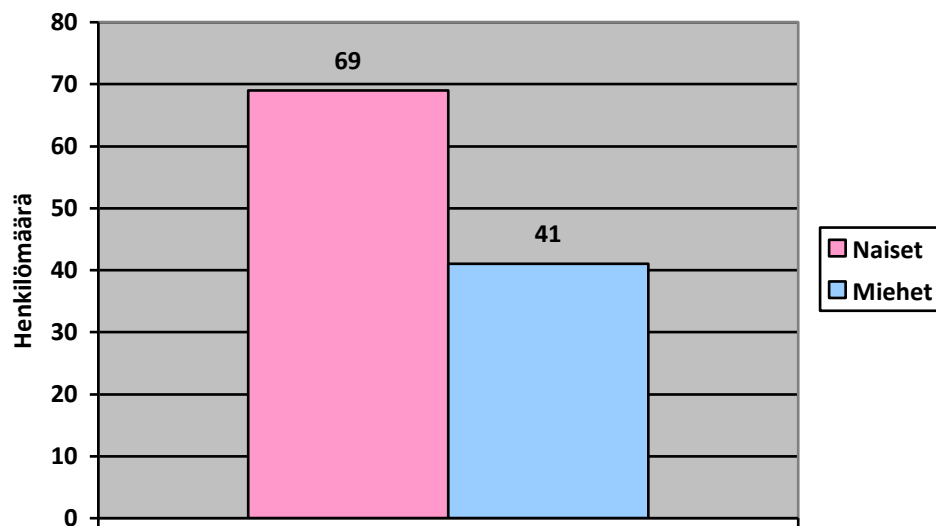
4 TUTKIMUSTULOKSET

Tässä osiossa käyn läpi yksityiskohtaisesti kyselyistä saamamme tulokset. Käyn läpi kysymykset yksi kerrallaan, joista erittelen vertailun vuoksi vastauksia niin kokonaisuudessaan, ikään, sukupuoleen kuin isostoimintaan kuulumisenkin pohjalta. Myöhemmässä vaiheessa analysoin näitä tuloksia samojen erittelyjen mukaan.

Kaiken kaikkiaan sain vastauspapereita takaisin 114 kappaletta, joista pystyin hyväksymään 110 kappaletta. Näin ollen vastausprosentti oli 94%. Vastausten tulokset ilmoitan tässä kappaleessa henkilömäärän mukaan, jonka perään lisään sulkuihin prosenttimäärän. Johtuen pienestä henkilömäärästä ja sen vaikutuksista prosenttilukuihin, koen mielekkäimmäksi käsitellä tulokset henkilömäärien perusteella, prosenttilukujen antaessa mielestäni joskus vääristynyttä kuvaa todellisuudesta. Useimpien kysymyksiä kohdalla vastaan on tullut myös tyhjäksi jääneitä vastauksia, joita en ole huomionnut kuvioita tehdessäni mukaan yhtälöön.

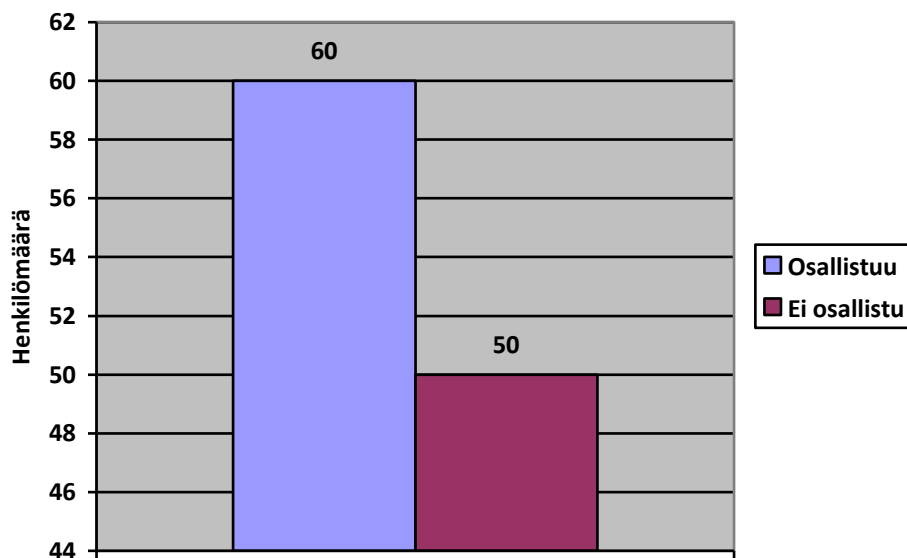
4.1 Vastaajien taustatiedot

Taustatiedoissa käsittelen syntymävuotta, sukupuolta ja osanottoa isostoimintaan. Vastaajista 69 (63%) oli naisia ja vastaavasti miehiä oli yhteensä 41 (37%) (KUVIO 1). Kaikista vastaajista vuonna 1994 syntyneitä oli kuusi kappaletta, vuonna 1995 syntyneitä 42 kappaletta, vuonna 1996 syntyneitä 43 kappaletta ja vuonna 1997 syntyneitä 19 kappaletta.

KUVIO 1. Sukupuolijakauma, koko tutkimus (N= 110)

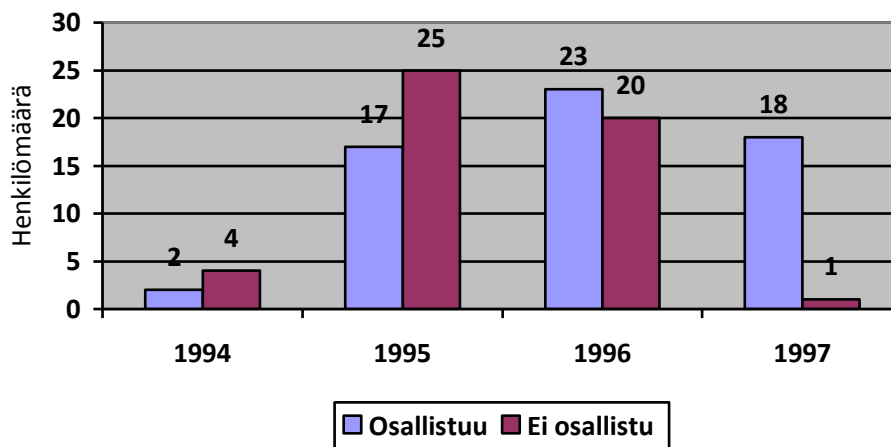
Isostoimintaan osallistuvia oli kokonaisuudessaan 60 vastaajaa (55%), vastaajista siis 50 (45%) ei osallistu toimintaan ollenkaan (KUVIO 2).

KUVIO 2. Isostoimintaan osallistuminen (N= 110)

Tarkasteltuna vuosiluvuttain, isostoimintaan osallistujia vuonna 1994 syntyneistä vastaajista on kaksi vastaajaa (33%), vuonna 1995 syntyneistä 17 vastaajaa (40%), vuonna 1996 syntyneistä vastaajista 23 (53%) ja vuonna 1997 syntyneistä vastaajista 18 henkilöä (95%) (KUVIO 3).

Suomessa rippikoulun käyneistä ikäluokista vuonna 2011 isostoimintaan osallistui 30 prosenttia (Haastettu kirkko 2012, 155). Tähän lukuun nähden Oulaisten seurakunta sijoittuu hyvin tarkasteltaessa isoskoulutukseen osallistumisen halukkuutta rippikoulun käyneillä. Huomion arvoisesti vuonna 1997 syntyneet vastaajat kuuluivat kaikki isoskoulutusviikonlopun osanottajiin, mutta ilman heitäkin jäljelle jäävistä 46% on osallistunut isostoimintaan, jota voidaan pitää hyvänä osallistujamääränä.

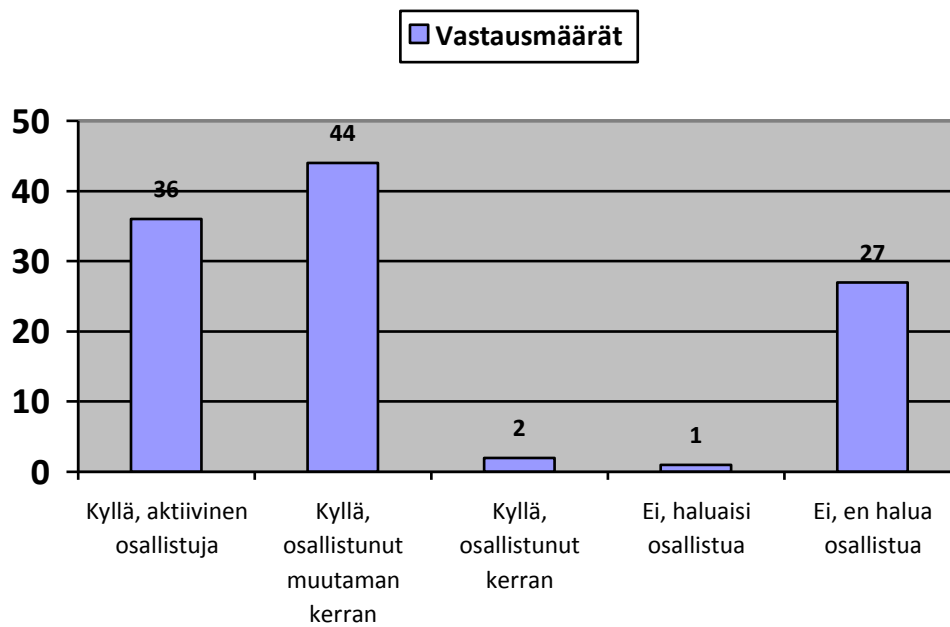
KUVIO 3. Isostoimintaan osallistuminen jaettuna syntymävuosiin (N= 110)

4.2 Osallistuminen Oulaisten seurakunnan toimintaan

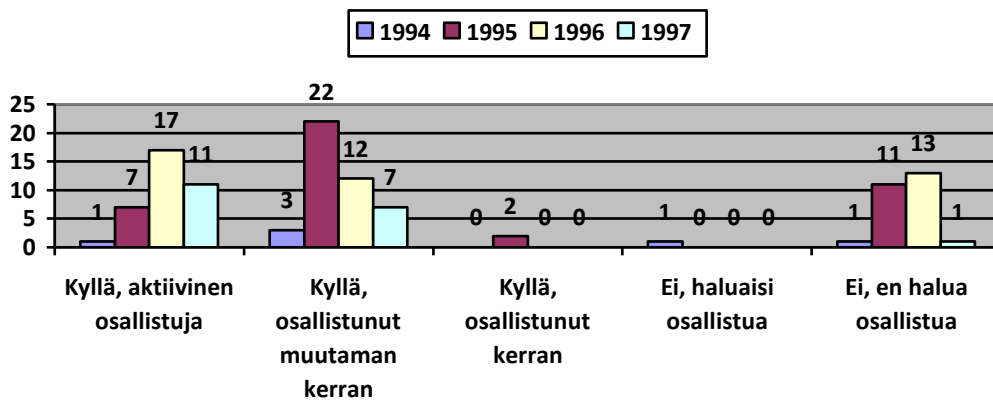
Tähän kappaleeseen olen sisällyttänyt tuloksia vastaajien aiempaan osallistumiseen Oulaisten seurakunnan toimintaan. Tarkoituksena on saada kartoitettua osallistumisen tai osallistumattomuuden tasoa, samalla kun tiedustelemme mihin toimintaan vastaaja on osallistunut, tai syytä miksi hän ei ole osallistunut toimintaan ollenkaan.

Vastaajista 82 (75%) oli osallistunut vähintään muutaman kerran seurakunnan toimintaan aiemmin. Vastaajista 30 (24%) ei halunnut osallistua, eikä olla missään muussakaan tekemisissä seurakunnan kanssa (KUVIO 4).

Suurin osa kyselyyn osallistujista on osallistunut myös seurakunnan toimintaan. Jälkeenpäin tarkasteltaessa koin tarvetta tarkennukselle, että kyse oli rippikoulun käymiseen ja ennakkosuorittamisiin liittymättömästä toimintaan osallistumisesta. Rippikoulun käymiseen liittyvissä ennakkokäynneissä nuori tutustuu seurakunnan toimintaan monella eri tavalla, joten on mahdollista että osa vastaajista on vastannut myöntävästi, koska he ovat osallistuneet rippikouluun. Ottaen huomioon kuitenkin suuren osallistumisen isokoulutukseen, pidän lopputulosta kuitenkin vähintäänkin suuntaa antavana, joskaan en täysin kriitikittömänä. Ikäluokkiin eriteltyinä vuoden 1996 syntyneet nousevat esiin korkealla aktiivisella osallistumäärällään (40%). Muutoin ikäluokat ovat jakautuneet vuonna 1997 syntyneitä lukuunottamatta melko tasaisesti.

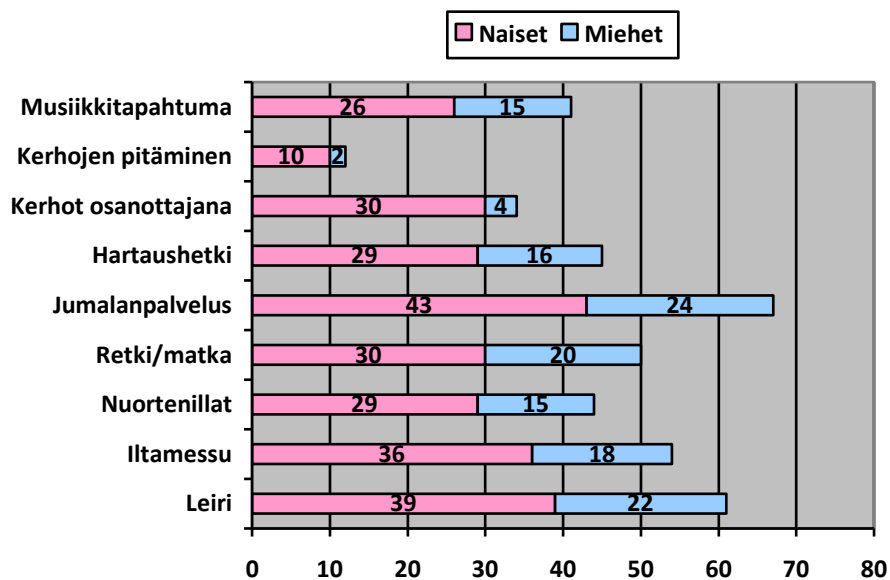
KUVIO 4. Vastaajien osallistuminen seurakunnan toimintaan (N= 110)

KUVIO 5. Osallistuminen seurakunnan toimintaan syntymävuosittain (N= 110)

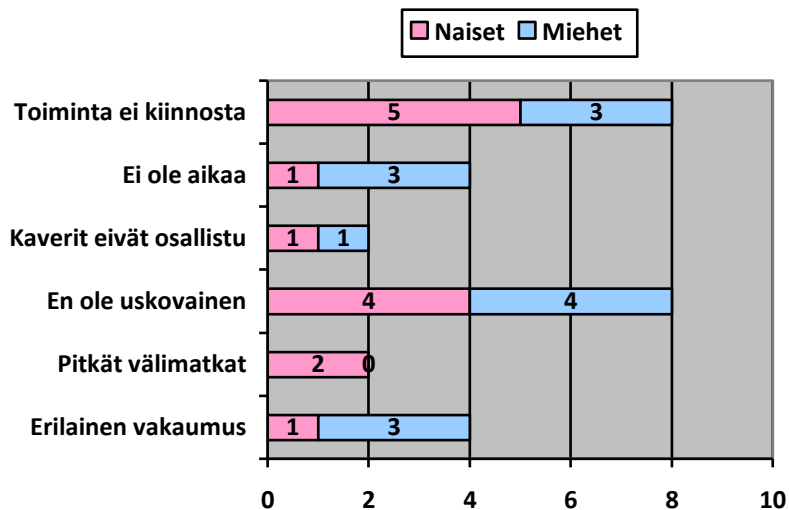
Nuoret olivat osallistuneet eniten jumalanpalveluksiin, johon 67 vastanneista (61%) vastasi osallistuneensa. Seuraavaksi suosituimpia olivat leirit, joihin 61 vastanneista (55%) vastasi osallistuneensa, kuin myös iltamessut, joihin oli vastanneista osallistunut 54 henkilöä (49%). Vähiten suosittua osallistumista oli kerhojen pitäminen, johon osallistui vain 12 (11%) vastaajista (KUVIO 6).

Jumalanpalveluksiin on osallistuttu toki jo pelkästään peruskoulun aikana, kuin myös rippikoulun aikana, joten on mahdollista että osa vastaajista lukee nämä tapaukset mukaan. Samaa ajattelutapaa voitaneen käyttää ainakin leirien, iltamessujen ja nuorteniltojen kohdalla. Toisaalta taas juurikin leirit, iltamessut ja nuortenillat kuuluvat tiiviisti Oulaisten seurakunnan perinteikkääseen nuorisotyöhön, joten niiden osallistujamäärät ovat varmasti siksikin suuret, eikä kyselyn asettelun ymmärtämisellä pitäisi olla täysin vääristävää vaikutusta. Vapaan sanan osion vastauksia oli myös muutama, jossa listan ulkopuolelta vastattiin isokoulutusta, rippikoulua ja gospel-konserttia.

KUVIO 6. Vastaajien osallistuminen eri toimintamuotoihin (N= 78)

Seuraava kysymys yritti selvittää, miksi vastaaja ei ollut osallistunut seurakunnan toimintaan, tarjoten myös tähän vaihtoehtoja. Tulokset ovat tiivistettynä yhteen kaavioon (KUVIO 7), johtuen suuresta määrästä tyhjäksi jätettyjä vastauksia (yhteensä 65 kappaletta, eli 57% vastatuista).

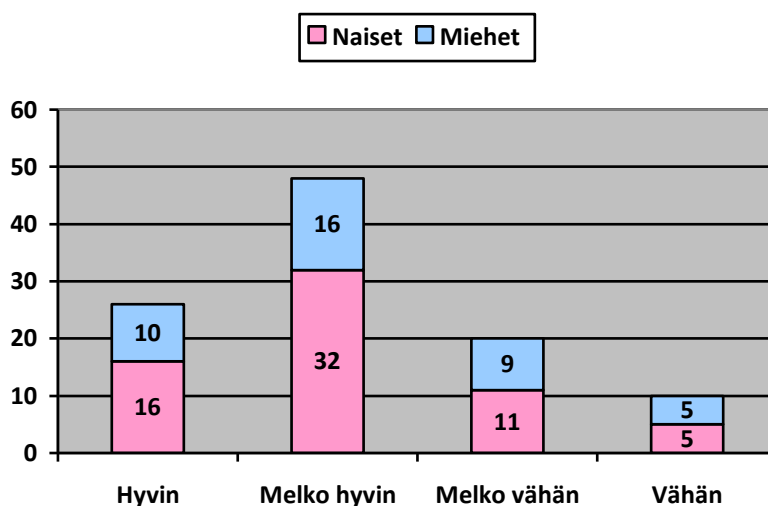
KUVIO 7. Miksi vastaaja ei ole osallistunut seurakunnan toimintaan (N= 28)

Suurimpina syinä olla osallistumatta seurakunnan toimintaan vastauksista ilmeni seurakunnan järjestämän toiminnan kiinnostumattomuus ja kuulumattomuus kirkon uskovaisiin, joita molempia oli vastattu kahdeksan kertaa (29% vastanneista, yhteensä 58% vastauksista). Vapaan sanan osiossa toimintaan osallistumattomuuden syiksi löytyi vastauksina muutama ulkopaikkakuntalaisuus, kuten myös kiinnostuksen puute kristinuskoa kohtaan yleisesti ottaen.

4.3 Mielipiteitä Oulaisten seurakunnan nykyisestä toiminnasta

Kappale sisältää tarkastelua Oulaisten seurakunnan nykyiseen toimintaan ja nuorten suhtautumista siihen. Tarkoituksena oli kartoittaa, mitä mieltä seurakunnan toiminnasta ollaan nykyisellään ja vastaajan osallistumisen innokkuutta, mikäli toiminta vastaisi enemmän hänen toiveitaan. Toivoimme myös saavamme tietoa, minkälaiseen toimintaan vastaajat olisivat nykyisen toiminnan puitteissa osallistumaan.

Neljänteen kysymykseen vastasi 102 (93%) kappaletta palautetuista vastauspapereista. Enemmistö vastaajista, eli 48 vastannutta (44%), oli sitä mieltä, että seurakunnan toiminta vastaa melko hyvin heidän tarpeitaan, samalla kun 23 henkilöä (21%) vastasi toiminnan vastaavan heidän tarpeitaan hyvin (KUVIO 8).

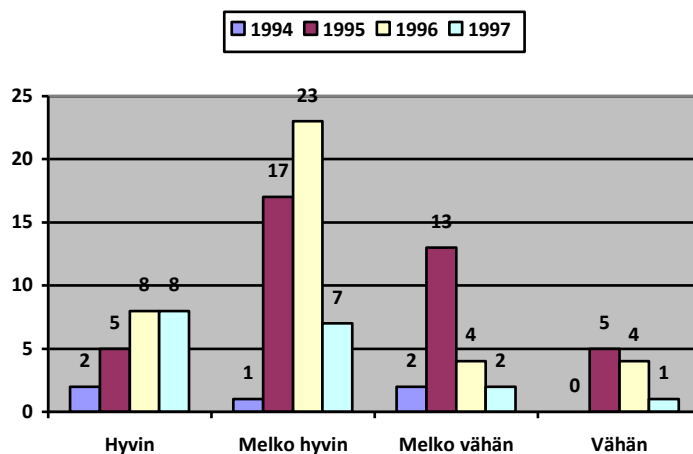

KUVIO 8. Miten hyvin Oulaisten seurakunnan tarjoama toiminta vastaa tarpeita (N= 104)

Naisten ja miesten kesken ei saada suuren suurta eroa vastausten kohdalla. Miesten kohdalla 65% ovat sitä mieltä että seurakunnan toiminta vastaa hyvin tai

melko hyvin heidän tarpeitaan, kun naisista 75% on sitä mieltä. Oulaisten seurakunnan nuorisotyön kannalta lukuja voidaan pitää hyvänä ja nuoria suurimmaksi osaksi tyytyväisinä jo nykyiseen olemassa olevaan tarjontaan.

Vastauksien jakaminen ikään tuntui myös oleelliselta asialta. Tällöin on mahdollisuus saada tarkempaa tietoa siitä, kokeeko joku ikäryhmä seurakunnan toiminnan vastaamisen heidän omiin tarpeisiinsa samoilla tavoin kuin muut, vai tuntevatko he jäävänsä niin sanotusti pois ryhmästä (KUVIO 9).

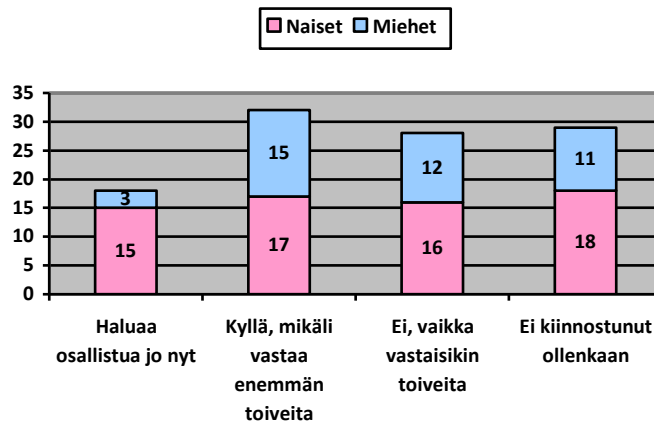

KUVIO 9. Toiminnan vastaaminen tarpeita ikäluokittain jaettuna (N= 104)

Ikävuosiin jaettuna selviää, että vuonna 1995 syntyneistä huomattava osa on sitä mieltä, että seurakunnan toiminta vastaa melko vähän tai vähän heidän tarpeitaan, muiden ikävuosien ollessa pääosin sitä mieltä että toiminta vastaa heidän tarpeitaan joko hyvin, tai melko hyvin. Seurakunnan kannalta tästä voisi päätellä, että täysi-ikäiseksi tulleet kokevat seurakunnan nykyisen toiminnan kaukaisena tai vieraana ajatuksena itselleen.

Tärkeäksi asiaksi koettiin myös selvittää kyselyllä yleistä kiinnostusta seurakunnan toimintaan, mikäli muutoksia tehtäisiin. Kokonaisuutta katsottaessa

negatiivinen suhtautuminen seurakunnan toimintaan vie tässä kysymyksessä voiton yhteenlaskettuna 57:llä vastauksella (52%) (KUVIO 10).

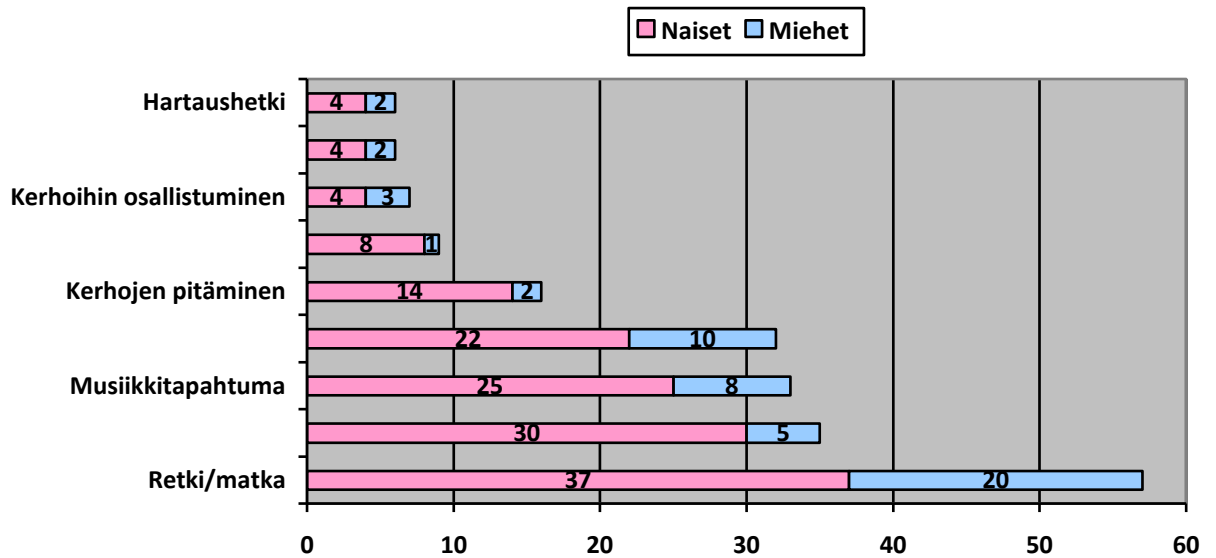

KUVIO 10. Halukkuus osallistua seurakunnan toimintaan, mikäli se vastaisi enemmän toiveita (N= 107)

Asiaa on katsottava positiivisin mielin, koska sarakkeiden yksittäistarkastelussa voiton vie toimintaan osallistuminen, mikäli se muuttuisi enemmän toiveita vastaavaksi (32 henkilöä, eli 29% vastauksista). Sukupuolijakaumaa ajatellen naisten mielipiteiden jakautuessa tasaisesti vastausvaihtoehtojen kesken, miesten osuus haluamisessa osallistua jo nyt on selkeästi vähäisin. Näin ollen voidaan päätellä miespuolisten olevan suhteessa naisiin tyytymättömämpiä osallistumaan toimintaan nykyisellään, verrattuna mikäli se tulisi muuttumaan. Niin miesten kuin naistenkin kategorioissa kielteiset vastaukset saavat enemmän kannatusta.

Nykyisellään Oulaisten seurakunta järjestää monenlaista toimintaa, kuten kerhoja, nuorteniltoja, iltamessuja ja leirejä. Uuden toiminnan lisäksi meitä myös kiinnosti, minkälaiseen toimintaan vastaajat olisivat mieluiten osallistumassa jo olemassa olevista toimintamuodoista. Eniten suosiossa oli retki tai matka jonnekin, joka keräsi 57:n henkilön (52%) äänen puolelleen. Suositujia olivat myös leirit (35 ääntä, 32%), musiikkitapahtumat (33 ääntä, 30%) ja nuortenillat (32 ääntä, 29%). Vähiten

suosiota keräsivät jumalanpalvelus ja hartaushetki, saaden vain 6 ääntä (6%) molemmat (KUVIO 11).

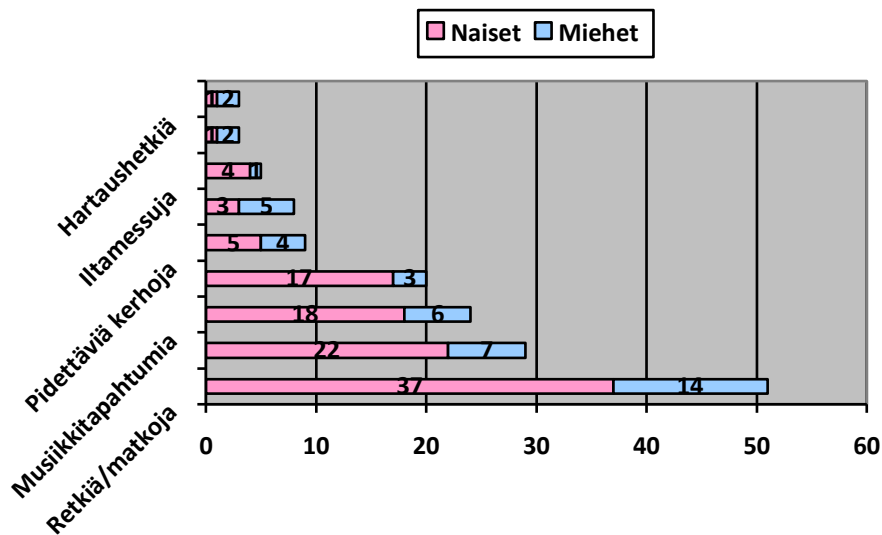
KUVIO 11. Minkälainen toiminta kiinnostaa jo olemassa olevista toimintamuodoista (N= 73)

Sukupuolieroja tarkasteltaessa niin miesten kuin naistenkin osalta selkeästi eniten kiinnostavat retket/matkat. Yllättäen miehiä kiinnostavatkin nuortenillat seuraavaksi eniten, toisin kuin naisia, jotka lähtisivät seuraavaksi mieluiten leireilemään. Naiset ovat myös selkeästi halukkaampi pitämään itse kerhoja, kuin myös osallistumaan iltamessuun.

4.4 Tulevaisuuden toiveita

Tueksi edellisen kysymyksen vastauksiin, päätimme kysyä myös mitä edellisistä toimintamuodoista vastaaja toivoisi olevan enemmän ja/tai tapahtuvan useammin. Kaiken kaikkiaan 51 henkilöä (46%) toivoi enemmän retkiä tai matkoja jonnekin. Myös nuorteniltoja (29 henkilöä, 26%) ja musiikkitapahtumia (24 henkilöä, 22%)

toivotaan melko paljon. Jumalanpalveluksia ja hartaushetkiä (3 henkilöä, 3%) kaivattiin vähiten (KUVIO 12).

KUVIO 12. Mitä olemassa olevasta toiminnasta toivoisit tapahtuvan enemmän/useammin (N= 92)

Sukupuolijakaumalla katsottuna selkeästi suosituimmaksi nousee molemmille retket/matkat. Suhteutettuna sukupuolen vastaajamäärään miesten osalta on mainittava selkeästi suurempi kiinnostus niin kerhojen pitämiseen kuin niihin osallistumiseenkin. Naiset taas ovat kiinnostuneita osallistumaan leireille selkeästi miehiä enemmän.

Seurakunta yrittää toiminnallaan tavoittaa niin aktiivisia seurakuntalaisia, kuin täysin kytköksensä seurakuntaan menettäneitäkin kaikenikäisiä ihmisiä. Vaatii ajan hermolla pysymistä tietää mitä varsinkin nuoret ja nuoret aikuiset kaipaisivat toiminnaksi milloinkin, joskus jopa vuosittaista tietojensa päivittämistä. Mikäli

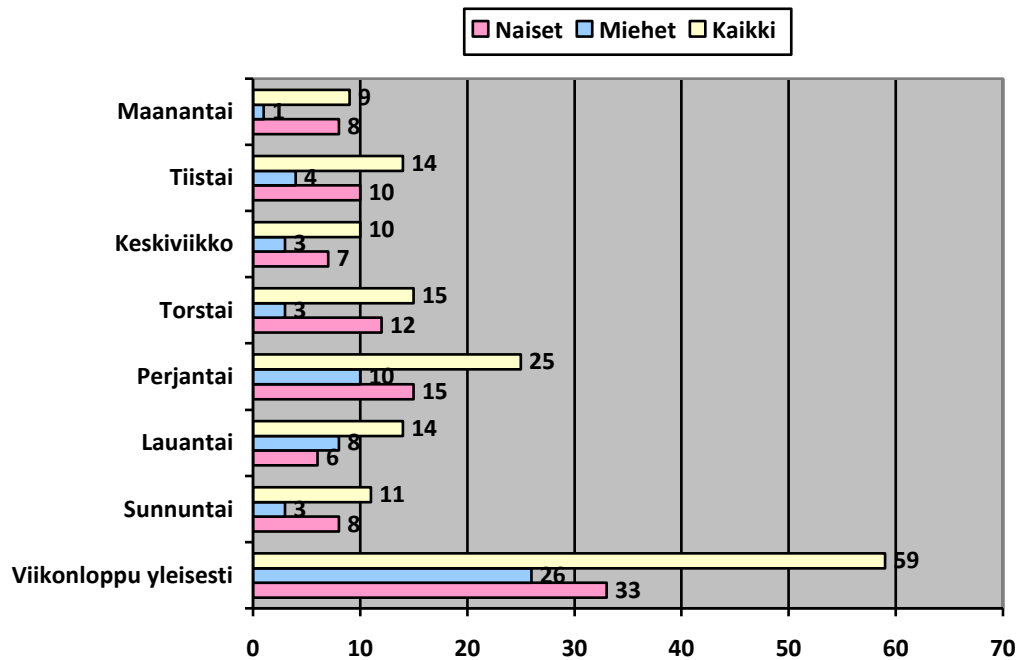
työntekijällä itsellään ei ole sopivan ikäisiä lapsia, on tähän kysymykseen hyvin vaikea vastata muuta kuin arvailemalla. Tästä syystä lähdimme etsimään ja kysymään myös uusia toimintamuotoja seurakunnan nuorisotyöhön.

Halusimme jättää kysymyksen mahdollisimman avoimeksi, jotta ehdotukset ja ideat tulisivat nuorilta itseltään, eikä niinkään meidän aikuisten ehdottamina. Jätimme kysymykseen muutaman ehdotuksen, joita ei vielä ole seurakunnan toiminnassa olemassa. Näitä vaihtoehtoja olivat yhden päivän retket (laskettelemaan, tapahtumiin ja muun kaltaiset virkistysmatkat) ja useamman päivän retket (huvipuistot ja vastaavat, joihin on Oulaisista liian suuret etäisyydet yhden päivän matkaksi), yhteiset liikuntatapahtumat ja nuorille aikuisille suunnatut liikunta- ja harrastekerhot. Näistä ehdotuksistamme selkeästi suosituimpia olivat retket/matkat, yhden päivän matkojen vieden pienen eron turvin voiton 69 äänen (63%) turvin, useamman päivän matkan saadessa 45 ääntä (41%) osakseen. Aivan ilman kannatusta eivät jääneet muutkaan ehdotetut toimintamuodot; yhteiset liikuntatapahtumat saivat 24 ääntä (22%), nuorille aikuisille suunnattu liikuntakerho 22 ääntä (20%) ja nuorille aikuisille suunnattut harrastekerhot saivat 13 ääntä (12%).

Vastaajien omia ehdotuksia tuli myös muutamia. Niitä olivat biljarditurnaus ja -kerho, paintball, airsoft, vaellukset ja koiraleirit. Näiden lisäksi myös toivottiin nuorteniltoja ja isoa gospel-konserttia, "kuten Sievissä".

Mikäli toimintaa, varsinkin uutta sellaista, järjestetään nuorille ja nuorille aikuisille, olisi tärkeää tietää milloin olisi sille otollisen ajankohta. Monella saattaa löytyä taustalta jo liikuntaharrastus, joka vie muun ohella tietyn osan viikon illoista. Myös itse työntekijän kannalta on turhauttavaa yrittää järjestää toimintaa, jos samaan aikaan suuri osa potentiaalisista osanottajista osallistuu vaikkapa jääkiekkjoukkueensa harjoituksiin samaan aikaan. Lähdimme siis tällä ajatuksella kysymään, mikä olisi otollisin päivä seurakunnan toiminnan järjestämiseen.

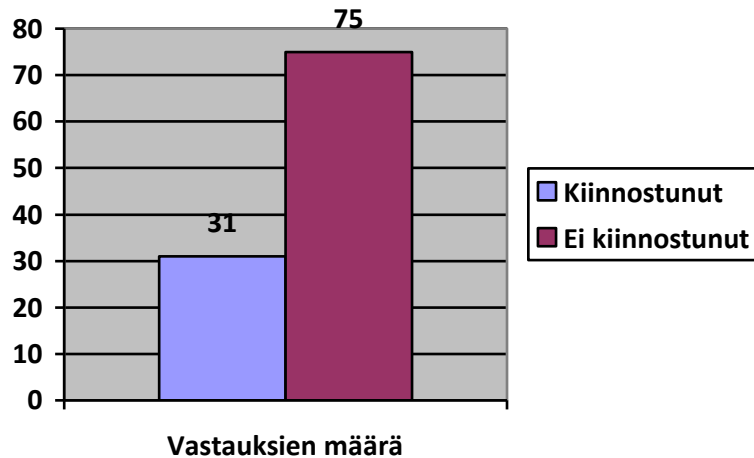
Parhaaksi ajankohdaksi vastattiin viikonloppu yleisesti ottaen, joka sai kaiken kaikkiaan 59 ääntä (54%). Yksittäisistä suosituimmaksi nousi perjantai, jolle annettiin yhteensä 25 ääntä (23%), kun taas heikoimman äänimäärän, 9 ääntä (8%), keräsi maanantai. (KUVIO 13). Huomion arvoista lienee se, että naisille alkuviikko tuntui sopivan miehiä paremmin, kun taas miehet suosivat suurelta osin viikonloppua ja etenkin lauantaita.

KUVIO 13. Paras ajankohta toiminnan järjestämiseksi (N= 90)

Halusimme sisällyttää yhdeksi kysymykseksi myös tiedustelua halukkuudesta osallistua seurakunnan osalta vapaaehtoistoimintaan, kuten avustajien toimia esimerkiksi jumalanpalveluksessa tai messussa, vanhusten hoidossa "ulkoiluttamisen" merkeissä, nuorteniltojen toteutuksessa ja ala-asteen oppilaiden läksykerhon apuopetuksessa. Ilahduttavan moni, 31 vastaajaa (28%) oli sitä mieltä että olisi halukas osallistumaan vapaaehtoistoimintaan (KUVIO 14).

Mielenkiintoisena yksityiskohtana mainittakoon, että kyselyn vastaajista nuoremmat olivat halukkaampia osallistumaan, mitä vanhemmat ikävuodet.

KUVIO 14. Kiinnostaako seurakunnan järjestämä vapaaehtoistoiminta (N= 106)

Kyselyn viimeiselle sivulle olin säästänyt tilan vapaalle sanalle siinä tapauksessa, ettei kysely antanut mahdollisuutta ehdottaa jotakin vaihtoehtoa, tai muutoin vain ehdottaa jotakin mielessä olevaa asiaa. Vastauksia tuli muutama. Niissä toivottiin asioita kuten musiikki- ja liikuntatapahtumia, yhteistä toimintaa muiden seurakuntien kanssa, niin isosten kuin riparilaistenkin yhteisiä kokoontumisia, kuten myös ns. raamattuhetkiä, jossa luetaan ja keskustellaan Raamatusta.

5 JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA

Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kasvatuksen linjauksessa 2015 todetaan, että kirkolla on neljä perustehtävää: kasvatust, julistus, lähetys ja palvelu (Nuoret seurakuntalaisina 2012, 13).

18-vuotiaan seurakuntayhteyden jatkamiseen on seurakunnalla vain harvoin tarjota selkeää mallia. Nuorten aikuisten toimintaa on kehitelty seurakunnissa, mutta ainakin kaksi ongelmaa säilyy: nuoret aikuiset ovat vaikeammin tavoitettava ryhmä ja huomattavasti nuoriakin heterogeenisempi ryhmä, eikä toimintakeskeisyys välttämättä houkuttele. (Nuoret seurakuntalaisina 2012, 19.)

Nuorten osallisuuden oikea tukeminen edellyttää työn rakenteiden ja toimintojen muokkaamista ja tarkastelua. Aiemmin laadituista suunnitelmista on oltava valmis luopumaan ja toiminnan sisältöä muuttamaan, mikäli ne eivät enää vastaa kysyntään. Avainasemassa ovat työntekijät: he joko luovat tai ovat luomatta osallisuuden puitteita nuorten ja nuorten aikuisten seurakuntalaisuudelle.

Kyselyymme osallistui 114 henkilöä, joista 110 oli täyttänyt vastauskaavakkeen hyväksyttävällä tavalla. Olisin toivonut enemmän vapaan sanan ehdotuksia toiminnan uudistamiseksi, mutta positiivisena puolena luulisin paperiversion keränneen vapaan sanan ehdotuksia kuitenkin enemmän, kuin oletettavasti digitaalinen versio olisi saanut aikaan. Oppineena muiden aikaisemmista vastaavanlaisista kyselyistä jätin kysymyksistä kokonaan pois vaihtoehdot ”en osaa sanoa”. Tämä ei harmillisesti kuitenkaan estänyt vastaajia jättämästä tyhjiä vastauksia. Tässä kohdin on siis jollakin tapaa pakko yhtyä Kinnusen & Rantamäen mielipiteeseen (Kinnunen & Rantamäki 2008, 68), jossa he epäilevät nuorten kyvykkyyttä ottaa kantaa kirkkoa ja uskoa koskeviin asioihin. Viimeisimpinä vuosina mielipiteet kirkkoa kohtaan ovat varmasti vielä

muuttuneet huonompaan suuntaan Kinnusen & Rintamäen vuonna 2008 tehdystä opinnäytetyöstä, tehden uskon asioista vielä vaikeampia käsitellä.

5.1 Vastaajien ikä- ja sukupuolitaustoja

Ikäjakamat painottuivat pitkälti 1995- ja 1996 –syntyneiden kohdalle, muina vuosina syntyneiden vastaajien yhteenlasketun osuuden jäädessä 23%:iin. Tämä selittyy suurimmaksi osaksi kyselyn ajankohdalla, joka loppukevääseen ajoituessaan jättää pois abiturientit lähes kokonaisuudessaan.

Kyselyyn vastanneista enemmistö oli naisia (63%), joka saattaa omalla tavallaan vähän vääristää suoraa vertailua miesten ja naisten kesken, mutta tuskin merkittävästi. Jos emme ota laskuihin vuonna 1997 –syntyneiden vastauksia, jotka koostuvat kokonaisuudessaan isoskoulutusviikonlopun osanottajista, isostoimintaan on osallistunut lähes puolet vastanneista (46%). Lukua on pidettävä vähintäänkin hyvänä, ja kuvaavana ajateltaessa Oulaisten seurakunnan nykyisen toiminnan puoleensa vetävyyttä ja onnistumista.

5.2 Seurakunnan toiminnassa mukana olo

Suurin osa vastaajista oli joko osallisena tällä hetkellä tai vähintään osallistunut aiemmin seurakunnan järjestämään toimintaan. Vastausten pohjalta oli vaikea päätellä kuinka moni joskus osallistuneista loppujen lopuksi viittasi osallistumisellaan vaikkapa vain rippikoulun pakollisiin käynteihin. Tämänkaltaisiin viittaavia vastauksia ei ollut monia, mutta melko varmasti muutama sellainenkin löytyy joukosta. Tässä kohdin jälkikäteen itse koin tarvetta tarkemmin ja selkeämmin rajatulle kysymykselle. 25% vastanneista oli sitä mieltä, että hän ei ole osallistunut, eikä ole halukas osallistumaan tulevaisuudessakaan.

Prosentuaalisesti määrää on omalle kohdalleni hienoinen yllätys, kun ennen kyselyn teettämistä oletin määrän olevan suurempi. Hienona lisänä seurakunnan kannalta ei-vastauksien joukosta löytyi myös yksi, joka ei ollut aikaisemmin osallistunut, mutta olisi halukas osallistumaan tulevaisuudessa.

Toimintamuodoista eniten oli osallistuttu jumalanpalveluksiin, ja se onkin keskeinen osa kirkkoa ja nuorisotyötämme, koska jumalanpalveluksen kautta nuori oppii hoitamaan omaa hengellistä elämäänsä. Ilahduttavasti myös musiikkitapahtumiin ja kerhoihin oli osallistuttu ahkerasti. Musiikkitapahtumien vapaamuotoisempi mukana olo on varmasti nuorille miellyttävämpää kuin vaikkapa ohjatumpi ja selkeästi hartaampi tunnelma vaikkapa hartaushetkissä. Seurakuntien ja kuntien järjestämät matkat tuntuvat myös pitävän edelleen mielenkiintoa yllä. Kukapa toisaalta lähtisi tietentahtoen kieltäytymään lähes puoli-ilmaisesta matkasta vaikkapa huvipuistoon, varsinkin jos myös kaverit ovat menossa mukaan. Koska suurin osa oli vastannut osallistuneensa seurakunnan toimintaan jollakin tavoin, siihen aikaisemmin osallistumattomia oli aika niukasti, mikä kuvaa hyvällä tapaa seurakunnan saavuttamista nuorten osalta ainakin jossakin vaiheessa. Kieltävissä vastauksissa viitattiin pääosin kiinnostuksen puutteeseen toimintaa ja seurakuntaa kohtaan yleisesti ottaen. Mukana oli kuitenkin muutama vastaus, jossa viitattiin siihen, ettei kaveripiiri käy toiminnassa. Tästä voisi päätellä, että kielteisesti seurakunnan järjestämään toimintaan suhtautuvien joukosta voisi löytyä muutamia nuoria, jotka saataisiin mukaan, mikäli heille sopivaa toimintaa kehittyisi osaksi seurakunnan toimintaa.

5.3 Tyytyväisyys nykyisyyteen

Nykyiseen toimintaan oltiin vastausten perusteella pääosin tyytyväisiä, joka sekin osaltaan kertoo Oulaisten seurakunnan toiminnan tasosta ja tavoitavuudesta.

Retket, matkat, nuortenillat ja musiikkitapahtumat tuntuvat olevan nuorilla nuorilla mielessä kiinnostavan toiminnan suhteen. Näistä tosin selkeän ”voittajan”, retken/matkan kohdalla pääteltävä, ettei asiassa kiinnostane niinkään seurakunta ja sen tuoma lisä, vaan luultavasti jälleen halpa matka jonnekin vähäksi aikaa, kunhan se on pois Oulaisista. Samalla koko retki/matka – vaihtoehdon mielenkiinto on vähän ristiriidassa niihin osallistumisen tuloksen kanssa, joka herättää epäilyksiä matkan varsinaisista tarkoituseristä.

Vaikka pääasiallinen konsensus kiinnostuksesta seurakunnan toimintaan, mikäli haluja vastaavaa toimintaa löytyisi onkin pääosin negatiivinen, suurimman yksittäisen vastausryhmän kärkeen nousi kuitenkin myöntävä kyllä, mikäli toiminta vastaisi enemmän toiveita. Tästä voisi päätellä, että vaikka seurakunnan toiminta pääosin saakin kiitosta ja osanottoa, siinä on vielä parantamisen varaa. Varsinkin jos sopivanlainen toimintamuoto tai useampi löytyisi, saattaisi osanottajien ikäluokallinen prosenttimääräinen kasvu olla kohtuullisen huomattavakin. Haasteena on vain keksiä tämä toiminta.

5.4 Uudenlaiset toimintamuodot

Halusin ennen kaikkea kerätä kyselyllä mahdollisia uusia ehdotuksia seurakunnan toiminnan uudistamiseksi ja elvyttämiseksi. Toki oleellista on myös saada palautetta vanhemmista ja jo olemassa olevistakin toimintamuodoista niiden kehittämiseksi, mutta pääasiallinen tarkoitus oli löytää täysin uusia asioita. Niitä löytyikin muutamia, mutta samalla harmillisen vähän. Vaikka seurakunnan toiminnasta Oulaisissa ollaankin melko kiinnostuneita, ilmeisesti ideoita kuitenkin mielenkiintoiselle toiminnalle ei tule edes ehdotuksen asteelle saakka moneltakaan nuorelta. Ovatko nuoret niin mielikuvituksettomia, eikö vastaaminen kiinnosta vai onko esimerkiksi syynä asian oleminen niin etäinen,

ettei ajatuksia sen puoleen synny? Näihin kysymyksiin on vaikea vastata ilman erillistä haastattelua.

Vastauksien pohjalta en paljon yllättänyt enää tässä kohdin, että yhden tai useamman päivän retket loistavat suosiollaan. Haluja löytyisi lähteä laskettelemaan, huvipuistoihin ym. muihin hauskoihin kohteisiin. Onneksi kuitenkin kohtuullista mielenkiintoa löytyy myös tapahtumiin ja nuorille suunnattuihin liikunta- ja harrastekerhoihin. Ehkäpä varsinkin näistä jälkimmäisistä olisi jonkinlaiseksi viikottaiseksi tai muutoin säännölliseksi toiminnaksi, tapahtumien ja matkojen jäädessä harvemmin tapahtuvaksi iloksi.

Vaikka nuoret aika niukasti antoivatkin omia ehdotuksiaan uudelleenlaisiksi toiminnaksi, niitä tuli kuitenkin muutamia esille. Huolimatta nuorteniltojen jo olemassa olost, niitä toivottiin lisää. Biljardi, ilmeisesti nuorteniltojen pitopaikan ja sen tuomien mahdollisuuksien johdosta, oli myös muutaman vastaajan mielissä. Biljardin osalta toivottiin niin kerhoa, kuin turnaustakin, joten ehkä tässä voisi olla erään kerhon idea aivan sellaisenaan. Ulkoilmaharrastukset ovat myös hyvästä, sellaisiakin muutamia ehdotettiin airsoftin ja paintballin muodossa. Seurakunta ei ehkä ole lähtökohtaisesti suoranaisten innostunut lähtemään tapahtumaan mukaan, jossa pääasiallinen tarkoitus on harrastaa leikkisotaa, mutta toisaalta seurakunta ja kunta voisivat olla juuri sellainen taho, joka saisi tällaisia tapahtumia aikaiseksi kokoamalla osallistujia ja järjestäjiä. Asiaa voisi olla kannattavaa ainakin pohtia. Ulkoilmaharrastuksiin ehdotettiin myös vaelluksia. Ehdotuksena tuli vastaan myös koiraleirit, jotka voitaneen myöskin sijoittaa suurimmaksi osaksi tapahtuvaksi ulkona. Ottaen huomioon varhaisnuorisotyöntekijän oman taustan koirien kouluttamisessa ja tapahtumiin osallistumisessa, tässäkin voisi olla sauma saada aikaan aivan uudenlainen toimintamuoto. Myös isoa gospel-konserttia toivottiin, vertaamalla Sievissä tapahtuvaan gospel-konserttiin. Ehdotus on tavallaan kyllä hyvä, paikallisia

gospel-musiikin tapahtumia ei Oulaisten lähellä liiemmin ole, mutta aiempien vuosien vähäinen osallistuminen nimenomaan tähän mainittuun Sievissä pidettyyn gospel-konserttiin (jonne tarjottiin ilmainen matka) ei juurikaan kasvata intoa kehittää omaa vastaavaa toimintaa. Gospel-konsertit vaativat järjestävältä taholta kaiken muun järjestämisen ohella niin suurta rahallista panostusta, että se luultavasti lohkaisisi liian suuren osan nuorisotyön vuosittaisesta budjetista. Tämä veisi varoja muulta, enemmän nuoria hyödyntävästä toiminnasta. Ehkä tämän asian suhteen voisi olla paikallaan jonkinlainen lähiseurakuntien yhteistyö.

Mikä tämä mahdollinen uusi toimintamuoto sitten pitääkään sisällään, vastaajien mielestä sen olisi hyvä sijoittua viikonlopulle tai sitä edeltäviin päiviin. Akselilla torstaista lauantaihin tuntuu löytyvän suosituimmat ja sopivimmat päivät, perjantain viedessä voiton selkeällä kaulalla muihin. Vaikka perjantai ja varsinkaan viikonloppu ei kuulosta yhdenkään työntekijän korvissa hirveän hyvältä, on vastauksessa kuitenkin nähtävissä se pieni toivonkipinä, että varsinkin viikonlopun vapaa-ajalle kaivattaisiin enemmän toimintaa ajanvietteeksi. Nuorison kannalta ei olisi ollenkaan paha tilanne saada perjantai-iltoihin jotain minne lähteä vaikka porukalla, jolloin niin sanottu ”kylillä roikkuminen” saattaisi jäädä vähemmälle.

LÄHTEET

Aho, S. & Laine, K. 1997. Minä ja muut : kasvaminen sosiaaliseen vuorovaikutukseen. Helsinki: Kustannusyhtiö Otava.

Dunderfelt, Tony. 2011. Elämänkaaripsykologia. 14.-15 painos. Helsinki: WSOYpro Oy.

Haastettu kirkko – Suomen evankelis-luterilainen kirkko vuosina 2008-2011. 2012. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja. Porvoo: Bookwell Oy. PDF-dokumentti. Saatavissa: [http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/4D9073DDB9C38745C22576F20030A70E/\\$FILE/Haastettu%20kirkko.pdf](http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/4D9073DDB9C38745C22576F20030A70E/$FILE/Haastettu%20kirkko.pdf) Luettu 15.10.2013

Kinnunen, R. & Rantamäki, M. 2008. Kaikkea kaikenlaisille – Ylivieskalaisten 9. luokkalaisten suhde seurakuntaan. Opinnäytetyö. Keski-Pohjanmaan ammattikorkeakoulu. PDF-dokumentti. Saatavissa: <http://www.cou.fi/opinnaytetyot/julkaistut/kinnunenrantamaki.pdf> Luettu: 25.04.2013

Kirkkopalvelut 2009. Kirkko ja nuoret aikuiset. Nuori aikuinen kirkon jäsenenä – projektin sivusto. Www-dokumentti. Saatavissa: <http://evl.fi/nuoriaikuinen.nsf/sp2?Open&cid=content34DB5F>. Luettu 19.10.2013

Koskelainen, H. 2005. Nuori ja jumalanpalvelus. Teoksessa T. Paananen & H. Tuominen (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Helsinki: Kirjapaja Oy, 71-81.

Luodeslampi, J. & Karjalainen, J-M. 2005. Nuorisotyö kouluissa ja oppilaitoksissa. Teoksessa T. Paananen & H. Tuominen (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Helsinki: Kirjapaja Oy, 119-137

Miten meillä menee – Kirkon työn tarkastelua ja arviointia 2012. Helsinki: Kirkollisen johtamisen forum. PDF-dokumentti. Saatavissa: [http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/4D9073DDB9C38745C22576F20030A70E/\\$FILE/Mitenmenee.pdf](http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/4D9073DDB9C38745C22576F20030A70E/$FILE/Mitenmenee.pdf) Luettu 15.10.2013

Nuoret seurakuntalaisina 2012. Suomen ev.lut. kirkon kirkkohallituksen julkaisuja 2012:6. PDF-tiedosto. Saatavissa:

[http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/D369F10AF9D44A9FC22577A500368BD5/\\$FILE/KH_nuoret_www.pdf](http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/D369F10AF9D44A9FC22577A500368BD5/$FILE/KH_nuoret_www.pdf) Luettu 05.10.2013

Nuorisotyön toimintakertomus 2012. Oulaisten seurakunta. Erillinen moniste.

Nurmiranta, H. Leppämäki, P. & Horppu, S. 2009. Kehityspsykologiaa lapsuudesta vanhuuteen. Helsinki : Kirjapaja.

Paananen, T. 2005. Nuorteniltojen puolesta. Teoksessa T. Paananen & H. Tuominen (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Helsinki: Kirjapaja Oy, 109-118.

Porkka, J. 2005. Isostoiminnan rikkaus – leirityön tarpeista nuorisokulttuuriksi. Teoksessa T. Paananen & H. Tuominen (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Helsinki: Kirjapaja Oy, 82-108.

Räsänen, A. 2008. Kristillinen kasvatus teoriassa ja käytännössä. Teoksessa J. Porkka (toim.) Johdatus kristilliseen kasvatukseen. Porvoo: WS Bookwell Oy, 287-288, 293-297.

Salomäki, Hanna. 2010. Herätysliikkeisiin sitoutuminen ja osallistuminen. Porvoo : Paino Bookwell Oy.

Kysely nuorille

Tätä Jari Hiitolan opinnäytetyön tutkimusta ja niiden vastauksia tullaan hyödyntämään itse opinnäytetyön lisäksi Oulaisten seurakunnan nuorisotyön toiminnan tarkasteluun ja sen kehittämiseen.

Syntymävuotesi : 19__

Sukupuolesi :

Mies / Nainen

Oletko mukana isostoiminnassa? Ympyröi vastauksesi.

Kyllä / En

1. Oletko joskus osallistunut Oulaisten seurakunnan toimintaan? Ympyröi vastauksesi kirjain.

- a) Kyllä, olen aktiivinen osallistuja seurakunnan toiminnassa
- b) Kyllä, olen osallistunut muutaman kerran
- c) Kyllä, olen osallistunut yhden kerran
- d) En ole, mutta haluaisin osallistua
- e) En ole, enkä halua osallistua

2. Mikäli vastasit edelliseen 'Kyllä' -alkuisesti, minkälaiseen toimintaan olet osallistunut? Ympyröi vastauksesi kirjain.

- a) musiikkitapahtumaan
- b) kerhojen pitämiseen
- c) kerhoihin (osanottajana)
- d) hartaushetkeen
- e) jumalanpalvelukseen
- f) retkeen/matkaan jonnekin
- g) nuorteniltaan
- h) iltamessuun
- i) leireihin
- j) joku muu toimintamuoto, mikä?

---

3. Mikäli vastasit kohdassa 1. 'En' –alkuisesti, miksi et ole osallistunut seurakunnan toimintaan?

Ympyröi vastauksesi.

- a) seurakunta ei järjestä minua kiinnostavaa toimintaa
- b) minulla ei ole aikaa
- c) kukaan kavereistani ei käy seurakunnan järjestämässä toiminnassa
- d) en ole mielestäni uskovainen
- e) välimatkat seurakunnan toimintoihin ovat liian pitkät
- f) vakaumukseni on erilainen kuin seurakunnan edustama uskonnollisuus
- g) joku muu syy, mikä?

---

4. Vastaako Oulaisten seurakunnan nuorille tarjoama toiminta tarpeitasi? Ympyröi vastauksesi kirjain.

- a) Vähän
- b) Melko vähän
- c) Melko hyvin
- d) Hyvin

5. Olisitko halukas osallistumaan Oulaisten seurakunnan järjestämään toimintaan, mikäli se vastaisi enemmän toiveitasi? Ympyröi vastauksesi kirjain.

- a) Kyllä, olen halukas osallistumaan jo nyt
- b) Kyllä, olisin halukas osallistumaan mikäli se vastaisi enemmän toiveitani
- c) En, en halua osallistua vaikka toiminta vastaisi toiveitani
- d) En, en ole kiinnostunut seurakunnan toimintaan osallistumisesta ollenkaan

6. Oulaisten seurakunta järjestää seuraavan listan mukaista toimintaa nuorille ja nuorille aikuisille. Mihin näistä olisit halukas osallistumaan? Ympyröi haluamasi vaihtoehtojen kirjaimet.

- a) musiikkitapahtumaan
- b) kerhojen pitämiseen
- c) kerhoihin osallistumiseen
- d) hartaushetkeen
- e) jumalanpalvelukseen
- f) retkeen/matkaan jonnekin
- g) nuorteniltoihin
- h) iltamessuihin
- i) leireihin (eri teemoja)

7. Mitä Oulaisten seurakunnan nuorille suunnatuista toimintamuodoista toivoisit olevan enemmän/tapahtuvan useammin? Ympyröi haluamasi vaihtoehtojen kirjaimet.

- j) musiikkitapahtumia
- k) kerhoja, joita voisi pitää
- l) kerhoja, joihin voisi osallistua
- m) hartaushetkiä
- n) jumalanpalveluksia
- o) retkiä/matkoja jonnekin
- p) nuorteniltoja
- q) iltamessuja
- r) leirejä (eri teemoilla)

8. Minkälaista toimintaa Oulaisten seurakunta voisi järjestää, joka saisi Sinutkin osallistumaan siihen? Ympyröi vastauksesi kirjain.

- a) Yhden päivän retkiä (laskettelemaan, tapahtumiin, muut virkistysmatkat)
- b) Useamman kuin yhden päivän retket (esim. huvipuistot ja ympäristön muut nähtävyydet)
- c) Yhteisiä liikuntatapahtumia
- d) Nuorille aikuisille suunnattuja liikuntakerhoja
- e) Nuorille aikuisille suunnattuja harrastekerhoja
- f) Jotain muuta? Ehdota meille!

---

9. Mikäli Sinua kiinnostavaa toimintaa järjestettäisiin, mikä olisi siihen mielestäsi otollisin ajankohta viikossa? Ympyröi vastauksesi kirjain.

- a) Maanantai
- b) Tiistai
- c) Keskiviikko
- d) Torstai
- e) Perjantai
- f) Lauantai
- g) Sunnuntai
- h) Viikonloppu yleisesti ottaen

10. Olisitko halukas tulemaan mukaan tekemään vapaaehtoistyötä (esimerkiksi jumalanpalvelus-/messu-/ehtoollisavustaja, vanhusten apu/”-ulkoiluttaminen”, nuorteniltojen toteutus, ala-asteen oppilaiden läksykerhon apuopetus)? Ympyröi vastauksesi.

Kyllä / En

11. Tuliko mieleesi jokin ajatus tai ehdotus, mutta kyselylomake ei anna vastata siihen?

Kerro ajatuksesi tässä vapaan sanan osiossa :

Kiitokset osallistumisestasi ja vaivannäöstäsi!